

ROMÁNIA

HIVATALOS KÖZLÖNYE

A MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI KIVONATOS FORDÍTÁSA

I. RÉSZ

173.(XVII.) évfolyam – 233. szám

**TÖRVÉNYEK, DEKRÉTUMOK, HATÁROZATOK
ÉS MÁS AKTUSOK**

2005. november 3., csütörtök

TARTALOM

Szám

Oldal

TÖRVÉNYEK ÉS DEKRÉTUMOK

265. – Törvény a Románia és az Európai Közösségek Bizottsága között a romániai mezőgazdasági és vidékfejlesztési speciális csatlakozási programra vonatkozóan, Brüsszelben illetve Bukarestben 2005. május 12-én aláírt 2004. évi finanszírozási egyezmény ratifikálásáról..... 2
967. – Dekrétum a Románia és az Európai Közösségek Bizottsága között a romániai mezőgazdasági és vidékfejlesztési speciális csatlakozási programra vonatkozóan, Brüsszelben illetve Bukarestben 2005. május 12-én aláírt 2004. évi finanszírozási egyezmény ratifikálásáról szóló törvény kihirdetéséről..... 2

A SZENÁTUS HATÁROZATAI

28. – Határozat a Szenátus szabályzatáról ..... 3 – 38

ROMÁNIA KORMÁNYÁNAK HATÁROZATAI

1254. – Határozat a lakosság számára központosított rendszereken át lakásfűtés és melegvíz-készítés céljaira leszállított hőenergia országos referencia árszintjének megállapításáról ..... 38 – 39

T Ö R V É N Y E K É S D E K R É T U M O K**ROMÁNIA PARLAMENTJE****A KÉPVISELŐHÁZ****A SZENÁTUS****T Ö R V É N Y**

a Románia és az Európai Közösségek Bizottsága között a romániai mezőgazdasági és vidékfejlesztési speciális csatlakozási programra vonatkozóan Brüsszelben illetve Bukarestben 2005. május 12-én aláírt 2004. évi finanszírozási egyezmény ratifikálásáról^{x)}

Románia Parlamentje elfogadja ezt a törvényt.

Egyetlen cikk – Ratifikálja a Románia és az Európai Közösségek Bizottsága között a romániai mezőgazdasági és vidékfejlesztési speciális csatlakozási programra vonatkozóan Brüsszelben illetve Bukarestben 2005. május 12-én aláírt 2004. évi finanszírozási egyezményt.

Ezt a törvényt Románia Parlamentje Románia újraközzétett Alkotmánya 75. cikkének és 76. cikke (2) bekezdésének az előírásait betartva fogadta el.

ADRIAN NĂSTASE
A KÉPVISELŐHÁZ ELNÖKE

NICOLAE VĂCĂROIU
A SZENÁTUS ELNÖKE

Bukarest, 2005. október 5.
265. szám

ROMÁNIA ELNÖKE**D E K R É T U M**

a Románia és az Európai Közösségek Bizottsága között a romániai mezőgazdasági és vidékfejlesztési speciális csatlakozási programra vonatkozóan, Brüsszelben illetve Bukarestben 2005. május 12-én aláírt 2004. évi finanszírozási egyezmény ratifikálásáról szóló törvény kihirdetéséről^{x)}

Románia újraközzétett Alkotmánya 77. cikkének (1) bekezdése és 100. cikkének (1) bekezdése alapján,

Románia elnöke d e k r e t á l j a:

Egyetlen cikk – Kihirdetjük a Románia és az Európai Közösségek Bizottsága között a romániai mezőgazdasági és vidékfejlesztési speciális csatlakozási programra vonatkozóan, Brüsszelben illetve Bukarestben 2005. május 12-én aláírt 2004. évi finanszírozási egyezmény ratifikálásáról szóló törvényt és elrendeljük közzétételét Románia Hivatalos Közlönyének I. Részében.

TRAIAN BĂSESCU
ROMÁNIA ELNÖKE

Bukarest, 2005. október 5.
967. szám

A SZENÁTUS HATÁROZATAI**ROMÁNIA PARLAMENTJE****A SZENÁTUS****HATÁROZAT****a Szenátus szabályzatáról^{x)}**

A Szenátus elfogadja ezt a határozatot.

1. cikk – Jóváhagyja a Szenátus szabályzatát, amelyet e határozat elválaszthatatlan részét képező melléklet tartalmaz.

2. cikk – Az 1. cikkben foglalt Szabályzat a Monitorul Oficial al României I. Részében való közzétételének napján lép hatályba.

3. cikk – E határozat hatálybalépésekor a Szenátusnak, a Monitorul Oficial al României I. Részének 2001. február 2-i 58. számában újraközzétett, utólagosan módosított és kiegészített szabályzata alkalmazása megszűnik.

Ezt határozatot a Szenátus 2005. október 24-i ülésén fogadta el, betartva Románia újraközzétett Alkotmánya 76. cikke (1) bekezdésének az előírásait.

NICOLAE VĂCĂROIU
A SZENÁTUS ELNÖKE

Bukarest, 2005. október 24.
28. szám

MELLÉKLET

A SZENÁTUS SZABÁLYZATA**I. FEJEZET****A Szenátus szervezése****1. CIKKELY*****A Szenátus megalakítása***

1. cikk – (1) A Parlament a román nép legfelső képviseleti szerve és az ország egyedüli törvényhozó hatósága.

(2) A Parlamentet a Képviselőház és a Szenátus alkotja.

2. cikk – (1) A Szenátust 4 éves időszakra választják meg, mely időszak jog szerint az Alkotmányba előírt kivételes feltételek között hosszabbítható meg.

(2) A Szenátus az Alkotmány, a képviselők és szenátorok jogállásáról szóló törvény és e szabályzat rendelkezései szerint van megszervezve és működik.

3. cikk - Az újonnan megválasztott Szenátus, Románia Elnöke által Románia újraközzétett Alkotmánya 63. cikkének (3) bekezdése szerint kibocsátott összehívó dekrétummal megállapított helyen, napon és órában, a választásoktól számított legfeljebb 20 napon belül összeül.

4. cikk – (1) A törvényesen megalakult Szenátus megválasztja az állandó bürót.

^{x)} Megjelent a Monitorul Oficial al României I. Részének 2005. október 14-i 920. számában.

^{x)} Megjelent a Monitorul Oficial al României I. Részének 2005. október 25-i 948. számában.

(2) A Szenátus munkálatait az állandó büro megválasztásáig a legidősebb szenátor vezeti, korelnök minőségben, akinek titkárság minőségben a legfiatalabbak közül kijelölt 4 szenátor asszisztál. Abban az esetben, ha két vagy több szenátor ugyanazon napon született, a kijelölés a név betűrendi sorrendjében történik.

(3) Ha a korelnök vagy egy, illetve több titkárság akadályoztatva van feladatkörének gyakorlásában, az októ függetlenül, mely tény a szenátorok többségi szavazatával állapítanak meg, ez jog szerint maga után vonja a (2) bekezdésben előírt kritériumok szerinti helyettesítésüket az őket követő szenátorokkal.

(4) Ha a korelnök vagy egy, illetve több titkárság elutasítja feladatkörének gyakorlását, az októ függetlenül, erről személyesen értesíti a Szenátus plénumát, és ez jog szerint maga után vonja helyettesítését a (2) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően.

(5) Az állandó büro megválasztásáig csakis a szenatori mandátumok igazolásával kapcsolatos, az eskü letételéhez szükséges procedúrákra vonatkozó vagy az új Szenátus megalakításával kapcsolatos viták folytathatók.

5. cikk – (1) A Szenátus első ülésén a mandátumok igazolásához 15 szenátorból álló bizottságot választ.

(2) A minden egyes párt vagy nemzeti kisebbségekhez tartozó állampolgárok szervezete, politikai szövetség vagy választási szövetség által az igazolóbizottságba kijelölendő szenátorok számát, tagjaiknak a szenátorok teljes számához viszonyított számától függően, az említettek képviselőivel folytatott tárgyalások útján állapítják meg.

(3) Minden egyes párt vagy nemzeti kisebbségekhez tartozó állampolgárok szervezete, politikai szövetség vagy választási szövetség név szerinti javaslatokat tesz a (2) bekezdés szerint megállapított szám erejéig.

(4) A név szerinti javaslatokat közlik a titkárságokkal. A korelnök az egyes párt vagy nemzeti kisebbségekhez tartozó állampolgárok szervezete, politikai szövetség vagy választási szövetség szenatorai számának sorrendjében, a Szenátus elé terjeszti a javaslatokat. A Szenátus a jelen levő szenátorok szótöbbségével határoz a javaslatok felett.

(5) A mandátumok igazolásával foglalkozó bizottságban nem vehetnek részt azon szenátorok, akik ellen a bizottság létrehozása előtt a mandátumok igazolásának elutasítására vonatkozó, megindokolt megkereséseket jegyeztek be a Szenátusnál.

6. cikk – (1) Az igazolóbizottság azonnal megkezdi tevékenységét, egy elnököt és két alelnököt választ, akik a bizottság büroját alkotják, és egyenként három-három tagból álló négy munkacsoportba szerveződik. A választás a bizottságot alkotó tagok nyílt szavazásával történik.

(2) Az elnök és az alelnökök kijelölése tárgyalással történik, a választáson elért politikai összetételnek megfelelően.

7. cikk – (1) A Szenátus főtitkára átveszi a Központi Választási Irodától a szenátorok megválasztásával kapcsolatos dossziékat, és átadja az igazolóbizottság elnökének, ennek létrehozása után.

(2) Az igazolóbizottság elnöke az alelnökök segítségével a Központi Választási Irodától a szenátorok megválasztására vonatkozó dossziékat, a választási kerületek sorrendjében kiosztja a munkacsoportoknak, a bizottság tagjaira vonatkozóak kivételével.

(3) A szenátorok megválasztásának törvényességét a munkacsoportok ellenőrzik. A munkacsoportokban részt vevő szenátorok megválasztásának törvényességét az igazoló bizottság büroja ellenőrzi, a büro tagjaiét pedig a munkacsoportok 12 tagja.

(4) Az igazolóbizottság büroja és a munkacsoportok a bizottság megalakulásától számított legfeljebb 3 napos határidőn belül, kötelesek írásban a bizottság plénuma elé terjeszteni a szenátorok mandátumának igazolására vagy az igazolás megtagadására irányuló javaslatokat. A munkacsoportok és az igazolóbizottság bürojának javaslatait, ezek tagjainak szótöbbségével fogadják el.

(5) A 3 napos határidő lejártá után a meg nem oldott dossziékat, valamint az igazolóbizottság büroját alkotó tagok dossziéit, a bizottság plénumában vitatják meg.

(6) Az igazolóbizottság, tagjainak többségi szavazatával dönt a szenátorok mandátumának igazolására vagy az igazolás megtagadására irányuló javaslatokra vonatkozóan, valamint a létesítésétől számított 4 napos határidőben kapott óvások tekintetében.

(7) Óvást, szavazati joggal rendelkező állampolgárok emelhetnek.

8. cikk – (1) Az igazolóbizottság javasolhatja valamely szenátor megválasztása igazolásának elutasítását, ha megállapítja, hogy ennek megválasztása a választási törvénynek a jelölésre vagy a mandátum megszerzésére vonatkozó előírásai megszegésével történt vagy tanúsított, vagy beismert csalás útján.

(2) A szenátorokat, akik esetében javasolták a megválasztás igazolásának elutasítását, kötelezően meghallgatják mind az igazolóbizottság keretében, mind pedig a Szenátus plénumában. Az illető szenátort az igazolóbizottság előtt a Szenátus tagjai közül választott védő, vagy a Legfelsőbb Semmitő és Ítélszék előtt zárókövetkeztetés levonására jogosult ügyvéd asszisztálhatja.

9. cikk – Az igazolóbizottság, a megalakításától számított legfeljebb 5 napon belül jelentést készít, amelyben megnevezi a szenátorokat, akik tekintetében javasolja a mandátum igazolását vagy ennek elutasítását, az erre vonatkozó javaslatok megindokolásával.

10. cikk – A jelentést a bizottság tagjai szótöbbségével hagyja jóvá. Az eltérő véleményeket fel kell jegyezni, és bele kell foglalni a jelentésbe.

11. cikk – A Szenátus az igazolóbizottság megalakításától számított ötödik napon jog szerint összeül a bizottság elnöke által előterjesztett jelentés megvitatására.

12. cikk – (1) A Szenátus szavazással dönt az igazolásra javasolt szenátorok családi és utónevét tartalmazó jegyzék fölött, a választási kerületek sorrendjében.

(2) A Szenátus megvitatja, és szavazással határoz a mandátumuk igazolásának elutasítására javasolt szenátorok tekintetében.

(3) A szenátori mandátum igazolására vagy igazolásának megtagadására vonatkozó határozatot, a szenátorok többségi szavazatával fogadják el.

13. cikk – (1) A szenátorok, akiknek a megválasztását igazolták, leteszik a haza és a nép iránti hűségesküt, a törvény feltételei között.

(2) A hűségeskü letételének megtagadása a mandátum elvesztésével jár.

14. cikk – (1) A Szenátus, a szenátori mandátumok kétharmadának igazolása után, törvényesen megalakulnak tekintendő.

(2) A szenátori mandátum igazolása a szenátor megválasztásának igazolását, valamint az eskü ez általi letételét feltételezi.

15. cikk – Az igazolóbizottság feladatai a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazolási bizottságra hárulnak, ennek megalakulása után, az igazoló bizottság tevékenysége pedig megszűnik.

2. CIKKELY

A parlamenti csoportok

16. cikk – (1) Az igazolás és az eskütétel után a szenátorok parlamenti csoportokba szerveződnek, amelyek a Szenátus belső struktúrái. Egy szenátor egyetlen parlamenti csoportban vehet részt.

(2) Valamely parlamenti csoport létrehozásához és működéshez az egyazon párt vagy nemzeti kisebbségekhez tartozó állampolgárok szervezete, politikai szövetség vagy választási szövetség listáin megválasztott legalább 7 szenátor szükséges.

(3) Egyazon pártnak vagy nemzeti kisebbségekhez tartozó állampolgárok szervezetének tagjait képviselő szenátorok csak egyetlen parlamenti csoportot hozhatnak létre.

(4) A szenátorok, akik valamely választási szövetség vagy politikai szövetség jegyzékein voltak megválasztva, létrehozhatják az összetevő pártok vagy nemzeti kisebbségekhez tartozó állampolgárok szervezetei parlamenti csoportjait, vagy létrehozhatják a szövetség parlamenti csoportját. A pártok vagy a nemzeti kisebbségekhez tartozó állampolgárok szervezetei közös parlamenti csoportokat is létesíthetnek.

(5) A pártokat és a nemzeti kisebbségekhez tartozó állampolgárok szervezeteit képviselő szenátorok, akik nem érték el a parlamenti csoport megalakításához szükséges létszámot, más parlamenti csoportokhoz csatlakozhatnak, vagy vegyes parlamenti csoportot létesíthetnek.

(6) Az (5) bekezdés előírásai megfelelőképpen alkalmazandók a függetlenként megválasztott vagy függetlenné váló szenátorok esetében is.

(7) Tilos a választásokon szenátori mandátumot nem szerzett párt, nemzeti kisebbségekhez tartozó állampolgárok szervezete, választási szövetség vagy politikai szövetség nevét viselő vagy azt képviselő parlamenti csoport létesítése.

17. cikk – A parlamenti csoportok vezért, 2 helyettes vezért és egy titkárt választanak. Minden rendes ülészak kezdetén a parlamenti csoport vezetőségét ismertetik a Szenátus plénuma előtt.

18. cikk – (1) A parlamenti csoport vezére az alábbi feladatkörrel rendelkezik:

a) a Szenátus elé terjeszti a parlamenti csoport megnevezését, valamint szám és név szerinti összetételét;

b) ismerteti a Szenátussal az állandó büro és a szenátusi bizottságok és a szenátusi bizottságok büroja megalakítása céljából folytatott egyezkedéseken, a csoportot képviselő szenátorokat;

c) bemutatja a Szenátusnak a csoport jelöltjeit az állandó büro tisztségeire;

d) szavazati jog nélkül részt vesz az állandó büro ülésein;

e) kérheti a viták folytatását, megszakítását vagy berekesztését, e szabályzat előírásainak tiszteletben tartásával;

f) kérheti a Szenátus plénumának vitái alkalmával leadott szavazatok név szerinti jegyzékét;

g) megóvhatja a Szenátus plénumában leadott szavazat eredményét;

h) szünetet kérhet az általa vezetett parlamenti csoport megkérdezése vagy a többi parlamenti csoport vezéréivel való tanácskozás érdekében;

i) javasolhatja a szavazási módot;

j) a parlamenti csoport nevében javasolhatja valamely törvénytervezetnek a visszaküldését az érdemben megkeresett bizottsághoz;

k) javasolhatja a napirend kiegészítését vagy módosítását;

l) bejelenti a Szenátus bizottságaiban, a csoportot képviselő tagok személyében bekövetkezett változásokat;

m) a parlamenti csoport nevében kéri az állandó büroban vagy a szenátusi bizottságokban, az általa képviselt csoport által javasolt tagoknak a visszahívását;

n) tájékoztatja a csoport tagjait a Szenátus és a szenátusi bizottságok tevékenységéről;

o) a Szenátus tevékenysége folyamán képviseli a csoportot, valahányszor szükséges;

p) teljesíti a csoport szabályzatával megállapított vagy a csoport által szavazat útján reá bízott bármely feladatot.

(2) A megbízás alapján a csoport helyettes vezére, helyettesíti a vezért a távolléte esetén vagy valahányszor szükséges.

(3) A csoport titkára biztosítja a csoportnak szükséges dokumentumok kidolgozását.

19. cikk – (1) Valamely parlamenti csoport vezetésében vagy összetételében bekövetkezett bármely módosulás írásban közlendő a Szenátus elnökével, a csoport vezérének aláírásával ellátva.

(2) Az üléselnök az első nyilvános ülésen tájékoztatja a szenátorokat a parlamenti csoportok összetételében és vezetésében bekövetkezett módosulásokról.

20. cikk – A parlamenti csoportok, valamint a független szenátorok helyét az ülésteremben, a parlamenti csoportok vezérei egyezkedéssel állapítják meg, figyelembe véve a csoportok nagyságának csökkenő sorrendjét.

21. cikk – (1) A parlamenti csoportok műszaki titkárságot hoznak létre, amelynek nagyságát és felépítését az állandó büro állapítja meg, a csoport nagyságának függvényében.

(2) A parlamenti csoportok műszaki titkárságát alkotó személyeket a törvény szerint alkalmazzák.

(3) A parlamenti csoport titkársága tagjainak kinevezése és felmentése, a Szenátus főtitkárának rendeletével, az illető parlamenti csoportnak a vezetője általi javaslatára történik.

22. cikk – (1) A parlamenti csoportok rendelkeznek a tevékenységük kifejtéséhez szükséges, az állandó büro által a csoportok nagyságának függvényében megállapított logisztikával, valamint szállítóeszközökkel.

(2) A lehetőségektől függően az állandó büro biztosítja a logisztikát azon szenátorok számára is, akik nem csatlakoztak egyetlen parlamenti csoporthoz sem.

3. CIKKELY

A Szenátus állandó büroja

23. cikk – (1) A Szenátus törvényes megalakulása után megválasztják a Szenátus elnökét és az állandó büro többi tagját.

(2) A Szenátus állandó büroját az alábbiak alkotják: a Szenátus elnöke, 4 alelnök, 4 titkár és 4 kveszor. A Szenátus elnöke egyben az állandó büro elnöke is.

(3) Az állandó büro tagjai politikai hovatartozásának, beleértve a Szenátus elnökét is, tükröznie kell a választásból eredő politikai összetételt, tekintetbe véve az újraközzétett Alkotmány 16. cikke (3) bekezdésének második mondatában szentesített alapelvet.

(4) A függetlenként megválasztott szenátor javasolhatja önmagát.

24. cikk – (1) A Szenátus elnökét titkos szavazással választják meg olyan szavazólapokkal, amelyekbe a parlamenti csoport nagyságrendje szerint bejegyzik a parlamenti csoportok vezérei által javasolt összes jelölt családi és utónevét. Minden egyes parlamenti csoport egyetlen javaslatot tehet.

(2) A Szenátus elnökének az a jelölt nyilvánítandó, aki az első választási fordulón elnyerte a szenátorok többségi szavazatát.

(3) Ha egyetlen jelölt sem összesítette a szükséges szavazatszámot, második forduló szervezendő, amelyen a két legnagyobb szavazatszámot elérő jelölt vagy, az esetnek megfelelően, az egyenlő szavazatszámmal rendelkező, első helyen szereplő jelöltek, illetve az első helyezett és a második helyet egyenlő szavazatszámmal elfoglaló jelöltek vesznek részt; a Szenátus elnökének az a jelölt nyilvánítandó, aki elnyerte a szenátorok többségi szavazatát.

(4) A második forduló után, ha az első helyen található jelölt nem nyerte el a szenátorok többségi szavazatát, újabb fordulók szervezendők, amelyeken a jelöltek a (3) bekezdésben említett rendszer szerint vesznek részt, mely fordulók után azt a jelöltet nyilvánítják a Szenátus választott elnökének, aki megszerezte a jelen levő szenátorok szavazattöbbségét.

(5) A szavazás eredményének megállapítását és a jegyzőkönyv elkészítését minden egyes parlamenti csoport egy képviselőjét felölelő bizottság végzi.

25. cikk – (1) A Szenátus elnökét a Szenátus mandátumának időszakára választják meg.

(2) A Szenátus elnökének megválasztásával egyidejűleg a korelnök beszünteti tevékenységét.

26. cikk – (1) Az állandó büro többi tisztségének elosztására az elnök megválasztása után kerül sor, a törvényhozási ciklus minden ülészaka tekintetében, betartva a Szenátusnak a választásokból eredő politikai összetételét, a parlamenti csoportok képviselői közötti tárgyalások útján.

(2) Az állandó büroban, az egyes parlamenti csoportok képviselőinek száma, a Szenátus elnökét is ideértve, arányban van az egyes csoportokat alkotó szenátoroknak a szenátorok összlétszámához viszonyított számával, mind az egyes ülészakok, mind pedig a teljes törvényhozási ciklus tekintetében, Románia újraközzétett Alkotmánya 64. cikke (5) bekezdése alapján.

(3) Abban az esetben, ha legfeljebb 3 napon belül nem jutnak egyezsége, a vitás kérdéseket a Szenátus plénuma elé terjesztik, amely, tagjai többségi szavazatával határoz.

(4) A szavazás eredményének megállapítását és a jegyzőkönyv elkészítését a 24. cikk (5) bekezdésében említett bizottság végzi.

27. cikk – (1) Az alelnököket, a titkárokat és a kveszorokat minden rendes ülészak kezdetén a 26. cikk (1) és (2) bekezdése szerint választják meg.

(2) A név szerinti javaslatok benyújtása érdekében a Szenátus, a szenátorok többségi szavazatával igazolja az illető ülészakban az egyes parlamenti csoportokat megillető állandó büroi tisztségek elosztását.

(3) A parlamenti csoportoknak kiosztott alelnöki, titkári és kvestori tisztségekre vonatkozó név szerinti javaslatokat a Szenátus plénumában, az illető parlamenti csoportok vezérei jelentik be. Az állandó büro tisztségeibe javasolt jelöltek jegyzékét a Szenátus szavazása alá vetik, és a szenátorok többségi szavazatával hagyják jóvá. Ha a többség nem valósul meg, újabb forduló szervezendő, amelyen a listát a jelen levő szenátorok többségi szavazatával hagyják jóvá.

28. cikk – (1) Az állandó büro többi tagjának megválasztásával egyidejűleg a 4. cikk feltételei között kijelölt titkárségek tevékenysége megszűnik.

(2) A tevékenységüket megszüntető titkárségek helyett a Szenátus elnöke, a választott titkárok közül kettőt üléstitkárnak nevez ki, az alábbi szabályok tiszteletben tartásával: egy titkárt a többség részéről, egyet pedig az ellenzektől, tekintettel az újraközzétett Alkotmány 16. cikke (3) bekezdésének második mondatára.

29. cikk – A Szenátus elnöke, az alelnök, a titkár vagy kvestor minőség a mandátum befejezése előtt, a szenátori minőségnek az újraközzétett Alkotmány 70. cikke (2) bekezdése szerinti elvesztésével, a tisztségből való lemondás vagy e szabályzat feltételei közötti visszahívás esetében szűnik meg.

30. cikk – (1) A Szenátus elnökének tisztségből való visszahívását a szenátorok teljes számának legalább egyharmada kérésére lehet javasolni, a következő körülmények valamelyikének fennállása esetén:

a) megszegi az Alkotmány előírásait;

b) súlyosan vagy ismételten megszegi a Szenátus szabályzatát vagy az együttes ülések szabályzatát.

(2) A Szenátus elnöke tisztségből való visszahívását javasolhatja a szenátorok számának fele és még egy szenátor.

(3) Az (1) vagy (2) bekezdésben említett visszahívást egy ülészak folyamán egyszer lehet javasolni, a kezdeményezők által aláírt írásos formában.

(4) A visszahívási javaslatot az állandó bürohoz nyújtják be, amely az első ülésén megvizsgálja az (1) vagy (2) bekezdésben előírt feltételek teljesítését, és szavazás útján dönt ennek a következő plenáris ülés napirendtervezetére való felvételét illetően.

31. cikk – (1) A Szenátus elnöke, akinek a visszahívását kérték, nem vezetheti az állandó büronek vagy a plénumnak a visszavonását megvitató ülését.

(2) Az (1) bekezdésben említett ülések vezetését a Szenátus elnöke helyett, az állandó büro által kijelölt alelnök biztosítja.

32. cikk – (1) A visszahívási javaslatot a Szenátus plénuma elé terjesztik. Ha a visszahívási javaslatot a szenátorok többsége titkos szavazattal elfogadja, az elnöki tisztség megüresedik, és azonnal választásokat szerveznek, a 24. cikk előírásainak megfelelően.

(2) A Szenátus elnöke tisztség megüresedése időszakára ennek feladatkörét az állandó büro által kijelölt alelnök teljesíti.

(3) Az új szenátusi elnök megválasztását követően, ha esedékes haladéktalanul újból egyezkednek az állandó büro többi tisztségének elosztását illetően, e szabályzat rendelkezései szerint járva el, oly módon, hogy az új állandó büro tükrözze a választásból eredő politikai összetételt.

33. cikk – (1) Az állandó büro bármely más tagjának a visszahívását kérheti, az őt javasoló parlamenti csoport.

(2) A visszahívási javaslatot az állandó bürohoz nyújtják be, amely dönt ennek a következő plenáris ülés napirendtervezetére való felvételét illetően.

34. cikk – Az alelnök vagy a titkár, akinek a visszahívását kérték, nem vehet részt, illetve nem vezetheti az állandó büro vagy a plénum azon ülését, amelyen ezt a kérést megvitatják, de gyakorolhatja szavazati jogát.

35. cikk – A visszahívási javaslatot a Szenátus plénuma elé terjesztik. Ha a visszahívási javaslatot a szenátorok többsége, titkos szavazattal elfogadja, az illető tisztség megüresedik, és a parlamenti csoport vezére ugyanazon ülés keretében más jelöltet nevez meg, s ezt a Szenátus plénumának szavazata alá vetik.

36. cikk – (1) A Szenátus állandó büroja a következő feladatkörrel rendelkezik:

a) javasolja a Szenátusnak az ülészakok megkezdési és lezárási időpontját, az újraközzétett Alkotmány 66. cikkének (1) bekezdése szerint;

b) kéri a Szenátus elnökétől a rendkívüli ülészak összehívását, az újraközzétett Alkotmány 66. cikkének (2) bekezdése szerint;

c) javasolja a Szenátus Szabályzata jóváhagyásának vagy módosításának a napirendre vételét;

d) előkészíti a Szenátus munkálatait és biztosítja ezek megfelelő feltételek közötti lebonyolítását;

e) átveszi a törvénytervezeteket és a törvényjavaslatokat, és dönt a következők tekintetében:

– a tervezet visszatartása a Szenátusnál és az illetékes állandó bizottságok megkeresése a jelentések elkészítése és a véleményezések kidolgozása céljából, abban az esetben, ha a Szenátus először megkeresett ház minőségben illetékes annak megvitatására és elfogadására, valamint abban az esetben, ha a Szenátust megkereste a Képviselőház;

– a törvénytervezetek vagy a törvényjavaslatok továbbítása a Képviselőházhoz abban az esetben, ha először megkeresett ház minőségben, a Képviselőház illetékes annak megvitatására és elfogadására, a Szenátus plenumának határozata nyomán és a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazolási bizottság véleményezésével;

f) elrendeli a törvénytervezetek és a törvényjavaslatok vagy a bizottsági jelentések kiosztását az összes szenátor számára, az e) pontban előírt követelmény teljesítése után és ezek közzétételét a Szenátus honlapján;

g) a bizottsági elnökök megkérdezésével megállapítja törvénytervezeteknek és a törvényjavaslatoknak bizottságok elé terjesztését módosítások, véleményezések és jelentések készítése céljából, valamint megszabja a határidőt mindegyikük tekintetében;

h) a parlamenti csoportok vezéreinek, az állandó bizottságok elnökeinek és a Kormány parlamenti kapcsolatok képviselőjének a megkérdezésével összeállítja a Szenátus üléseinek napirendtervezetét és a tevékenységi programot és elrendeli ezek közzétételét a Szenátus honlapján;

i) a parlamenti csoportok vezéreinek a megkérdezésével megállapítja a teljes vitaidőt, és ebből a politikai viták keretében a felszólásokra szánt időt, valamint a szükséges teljes időt és ennek elosztását a politikai nyilatkozatokra szánt felszólalásokra;

j) megszervezi a Szenátusnak más államok parlamentjeivel és a nemzetközi parlamenti szervezetekkel való kapcsolatát;

k) jóváhagyásra a Szenátus elé terjeszti a nemzetközi parlamenti szervezetek keretében a küldöttségek név és szám szerinti összetételét, a parlamenti csoportokkal való tárgyalások alapján;

l) a Szenátus elé jóváhagyásra terjeszti a Szenátus költségvetési tervezetét és a költségvetési zárszámadását;

m) jóváhagyja az állandó bizottságok szabályzatait;

n) a kvesztorokon keresztül belső pénzügyi-könyvviteli ellenőrzést gyakorol és meghozza az e területen megkövetelt határozatokat;

o) jóváhagyásra a Szenátus elé terjeszti a Szenátus ügyosztályainak felépítését;

p) javasolja a Szenátusnak a főtitkár és a helyettes főtitkár kinevezését vagy visszahívását;

q) a főtitkár javaslatára jóváhagyja a Szenátus ügyosztályainak tisztségjegyzékét, valamint szervezési és működési szabályzatát;

r) ellenőrzi a szenátusi ügyosztályok tevékenységét;

s) jóváhagyja a Szenátus székhelyének őrizetére, illetve a belépésre vonatkozó szabályzatot;

ş) a szenátorokra és a műszaki apparátusra kötelező határozatokat fogad el;

t) teljesít a törvényben, e szabályzatban előírt vagy a Szenátus által elhatározott bármely más feladatkört.

(2) A Szenátus állandó bürojának a vitái jegyzőkönyvekbe és sztenogramokba jegyzendők, és hangfelvétel útján rögzítendők. Az állandó büro döntésére, az ülésekről videofelvételek is készíthetők.

(3) A szenátorok haladéktalanul másolatot kapnak az állandó büro sztenogramjairól, az állandó büro szavazás útján bizalmasaknak nyilvánított részek kivételével, amelyeket csak tanulmányozni lehet.

37. cikk – (1) Az állandó bürot a Szenátus elnöke hívja össze hivatalból vagy legalább 5 tagjának, egy parlamenti csoportnak vagy legalább 7 független szenátornak a kérésére.

(2) Az összehívónak tartalmaznia kell a napirendjavaslatot és esetleg javaslatot más személyeknek a napirend egyes pontjaira való meghívására vonatkozóan.

(3) Az állandó büro munkálataira meghívja a parlamenti csoportok vezéreit, a parlamenti bizottságok elnökeit vagy más személyeket, valahányszor szükségesnek véli.

38. cikk – (1) Az állandó büro tagjai többségének a jelenlétében fejt ki tevékenységét, és a jelen levő tagok nyílt többségi szavazatával fogad el határozatokat. A fontosabb határozatokat megjelentetik a Szenátus honlapján;

(2) Az állandó büro bármely tagja kérheti a szavazás név szerinti eredményének sztenogramba vagy jegyzőkönyvbe foglalását.

39. cikk – (1) A Szenátus elnökének feladatköre a következő:

a) összehívja a Szenátus rendes és rendkívüli ülészeit;

b) vezeti a Szenátus munkálatait és biztosítja az órarend szerinti program és a napirend betartását;

c) szót ad, irányítja a vitákat, összefoglalja a megvitatásnak alávetett kérdéseket, megállapítja a szavazás sorrendjét, megmagyarázza a szavazat jelentőségét, és bejelenti ennek eredményét;

d) biztosítja a rend fenntartását a viták folyamán, valamint az Alkotmánynak és a Szenátus szabályzatának a tiszteletben tartását;

e) összehívja és vezeti az állandó büro munkálatait;

f) képviseli a Szenátust a Románia elnökével, a Képviselőházzal, a Kormánnyal és az Alkotmánybírósággal, valamint egyéb hazai vagy nemzetközi hatóságokkal és intézményekkel fenntartott kapcsolatban;

g) megkereséssel fordulhat az Alkotmánybírósághoz az újraközzétett Alkotmány 146. cikke a), b), c) és e) pontjában előírt feltételek között;

h) a törvény szerint és a költségvetési előirányzatok erejéig rendelkezik az elnöki alap fölött;

i) jóváhagyja a külföldi kiszállásokra fordított költségek elszámolását;

j) jóváhagyja a Szenátus keretében munkatársként igénybe vett személyek juttatásait, valamint a meghallgatásra a Szenátushoz meghívott személyek által viselt költségek elszámolását, a törvény szerint;

k) éves jelentést terjeszt az állandó büro elé az elnöki alap felhasználásáról;

l) eleget tesz a törvényben, e szabályzatban előírt vagy a Szenátus által reá bízott bármely más feladatnak.

(2) Románia újraközzétett Alkotmánya 98. cikkének megfelelően a Szenátus elnöke biztosítja a Románia Elnöke tisztség ideiglenes ellátását.

40. cikk – (1) Az alelnökök teljesítik az állandó büro által megállapított vagy a Szenátus elnöke által rájuk bízott feladatokat.

(2) Az alelnökök az elnök kérésére vagy a távollétében, döntés útján vezetik az állandó büro tevékenységét.

(3) Abban az időszakban, amelyben a Szenátus elnöke biztosítja a Románia Elnöke tisztség ideiglenes ellátását, a Szenátus elnökének feladatkörét a Szenátus elnöke által kijelölt alelnök gyakorolja.

(4) Minden alelnök koordinálja az állandó büro által megállapított állandó bizottságok tevékenységét is.

(5) A (4) bekezdésben előírt feladatkör gyakorlása érdekében a koordináló alelnök részt vehet a bizottságok munkálatain, szavazati jog nélkül, és tájékoztatásokat terjeszt az állandó büro elé.

41. cikk – (1) A Szenátus titkárai ellátják a törvényalkotási folyamatban az alábbi kurrens feladatokat:

a) részt vesznek a plénumban lefolytatott ülések vezetésében, asszisztálva a Szenátus elnökét, az állandó büro által megállapított sorrendben, az egyik a többség, a másik pedig az ellenzék részéről;

b) a feliratkozás sorrendjében összeállítják a felszólalók jegyzékét, és az elnök elé terjesztik;

c) az elnök elé terjesztik a Szenátushoz intézett javaslatokat, módosító indítványokat és bármilyen más közlést;

d) figyelemmel kísérik a szenátorok jelenlétét a munkálatokon;

e) ellenőrzik az üléskvórumot, és névsorolvasást végeznek az elnök rendelkezésére;

- f) feljegyzik a szavazás eredményét, ha ez megkövetelt;
  - g) felelnek az elfogadott határozatok nyilvántartásáért;
  - h) felügyelnek a sztenogramok készítésére és ellenőrzik Románia Hivatalos Közlönyének II. Részében való közzététele céljából való elküldését;
  - i) figyelemmel kísérik a Szenátusnál iktatott törvénytervezetek és törvényjavaslatok nyilvántartását, és kapcsolatot tartanak a törvényhozási procedúrában implikált közhatóságokkal, az állandó büro elosztása szerint;
  - j) figyelemmel követik a törvényjavaslatokhoz szükséges elővéleményezéseket;
  - k) figyelemmel kísérik a Képviselőháztól továbbított törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat, amelyek tekintetében végleges jelleggel a Szenátus dönt;
  - l) eleget tesznek a törvényben és e szabályzatban előírt bármely feladatnak, és teljesítik az állandó büro vagy a Szenátus által megszabott feladatokat.
- (2) Az (1) bekezdés g)–k) pontjában előírt feladatkört a Szenátus ügyosztályai révén teljesítik.
42. cikk – (1) A kvestorok feladatköre a következő:
- a) a Szenátus elé terjesztik ennek költségvetési tervezetét és az évi költségvetési zárszámadását;
  - b) ellenőrzik a Szenátus vagyonállagának kezelési módját, és belső pénzügyi ellenőrzést gyakorolnak a kiadások felett;
  - c) ellenőrzik Szenátus ügyosztályainak működését és a szolgáltatások minőségét, az állandó büro általi elosztás szerint;
  - d) biztosítják a rend fenntartását a plénum ülésein és a Szenátus székhelyén;
  - e) eleget tesznek a törvényben és e szabályzatban előírt bármely feladatnak, és teljesítik az állandó büro vagy a Szenátus által megszabott feladatokat.
- (2) A kvestoroknak jelentést kell az állandó bürohoz benyújtani egyes rendes ülésszak végén pedig a Szenátusnak jelenteni az ellenőrzések eredményeit.

4. CIKKELY

A Szenátus bizottságai

1. Közös rendelkezések

43. cikk – A bizottságok, a Szenátusnak a törvényhozási tevékenység előkészítésére, és a parlamenti ellenőrzési funkció megvalósítására létesített belső munkaszervei.

44. cikk – (1) A Szenátus megszervezi az állandó bizottságokat, és vizsgálóbizottságokat vagy más különleges bizottságokat, a paritásos egyeztető bizottságokat is ideértve, hozhat létre, és a Képviselőházzal közös bizottságokat létesíthet.

(2) A vizsgálóbizottságok, a különleges vagy közös bizottságok számát, elnevezését és illetékességét, valamint taglétszámát a Szenátus az állandó büro javaslatára határozza meg.

45. cikk – (1) Az egyes parlamenti csoportokra eső helyek számát az állandó büro meghatározta határidő keretében, a parlamenti csoportok képviselői közötti egyezkedés útján állapítják meg oly módon, hogy tartsák tiszteletben a Szenátusnak, a választásokból eredő politikai összetételét. Abban az esetben, ha a bizottság valamely tagja lemond az őt javasoló parlamenti csoportból, az illető parlamenti csoport vezére más képviselőt javasolhat.

(2) Az (1) bekezdésben megszabott határidőt követően a vitás kérdéseket közvetlenül a Szenátus plénumának szavazatára bocsátják.

46. cikk – (1) A név szerinti javaslatokat a parlamenti csoport vezére az állandó büro meghatározta határidőben bejelenti, tekintettel a Románia újraközzétett Alkotmánya 16. cikke (3) bekezdésének második tételében leszögeezett alapelve.

(2) Minden szenátor, a Szenátus elnökének kivételével, köteles legalább egy állandó bizottságban részt venni.

(3) Egy szenátor nem lehet kettőnél több állandó bizottság tagja, kivéve a szabállyal foglalkozó bizottságot.

(4) A Szenátus minden egyes bizottság név szerinti összetételét a jelen levő szenátorok által nyílt többségi szavazatával hagyja jóvá.

47. cikk – A parlamenti csoportok vezérei akármikor bejelenthetik a csoport döntését a bizottságban részt vevő tagok személyében bekövetkezett változásokról, betartva a csoport taglétszámát, az illető csoport képviselőinek számát és a 46. cikk (3) bekezdését. A változtatásokat szavazásra, a Szenátus elé terjesztik.

48. cikk – (1) A bizottságokat egy elnökből, egy alelnökből és egy titkárból álló büro vezeti.

(2) Egy szenátor csak egyetlen állandó bizottság vezető büroájában vehet részt.

49. cikk – A bizottsági bürok tagjainak parlamenti csoportok szerinti összetételét a csoportok képviselői, tárgyalás útján állapítják meg, oly módon hogy tiszteletben tartsák a Szenátusnak a választáson elért politikai összetételét, valamint a Románia újraközzétett Alkotmánya 16. cikke (3) bekezdésének második tézisében leszögezett alapelvet. Az így megállapított összetételt szavazásra, a Szenátus plénuma elé terjesztik.

50. cikk – (1) A bizottsági bürok tisztségei betöltésére vonatkozó név szerinti javaslatokat azon parlamenti csoport vezére teszi, amelynek a tisztséget odaítélték, tekintettel a Románia újraközzétett Alkotmánya 16. cikke (3) bekezdésének második tézisében leszögezett alapelvre.

(2) A bizottságok a Szenátus elnöke által összehívott első ülésen a tagjaik tudomására hozzák a bürok összetételét, az (1) bekezdés szerinti tárgyalások eredményeként.

51. cikk – (1) A bizottsági büro tagja, az öt kijelölő parlamenti csoport kérésére visszahívható.

(2) Az illető tisztség megüresedettnek tekintendő, a parlamenti csoport pedig, vezére révén, újabb jelölést tesz.

(3) A valamely parlamenti csoport tagja minőség elvesztése maga után vonja a parlamenti bizottság keretében betöltött vezető tisztség jog szerinti megszűnését.

52. cikk – A bizottsági büro keretében megüresedett helyeket csakis azon parlamenti csoporthoz tartozó, a 49. cikk szerint a csoport-vezér által megnevezett szenátorok tölthetik be, amelynek az illető tisztséget kiutalták.

53. cikk – A bizottságok elfogadják saját szervezési és működési szabályzatukat, amelyet jóváhagyásra az állandó büro elé terjesztenek és valahányszor szükséges, felülvizsgálják.

54. cikk – Minden egyes bizottság büroja javasolja, és a bizottság elé szavazásra terjeszti:

a) az ülések napirendjét;

b) a bizottság keretében az egyes szenátorokra háruló feladatokat;

c) egyes albizottságok létrehozását, valamint azok összetételét és feladatait;

d) ülések, tanácskozások vagy a bizottság tevékenységi tárgyával kapcsolatos témákban történő meghallgatások szervezését;

e) a bizottság tevékenységének megfelelő lebonyolításával kapcsolatos más intézkedéseket.

55. cikk – A bizottság elnökének feladatköre a következő:

a) biztosítja annak képviseletét az állandó büroval és a többi bizottsággal fenntartott kapcsolatokban;

b) vezeti a bizottság üléseit, a Szenátus szabályzatában és a bizottság szabályzatában megállapított szabályok szerint;

c) saját kezdeményezésre vagy a bizottság tagjainak kérésére kívülálló személyeket hív meg, hogy vegyenek részt a bizottság munkálatain;

d) személyesen vagy a bizottság más képviselőjén keresztül részt vehet, más bizottságok olyan ülésein, amelyeken az általa vezetett bizottság számára jelentőséggel bíró munkálatokat vizsgálnak meg;

e) aláírja a jelentéseket és a bizottság kidolgozta egyéb iratokat;

f) teljesíti a bizottság szabályzatában előírt, vagy a bizottsági tagok többségi szavazatával megállapított más feladatokat.

56. cikk – Az alelnök, az elnök távollétében vagy ennek kérésére ellátja az elnök feladatkörét, valamint a bizottság szabályzatában előírt, vagy a bizottság szavazatával megállapított más feladatokat.

57. cikk – A bizottság titkárának feladatköre a következő:

- a) nyilvántartja a szenátoroknak a bizottság ülésein való jelenlétét;
- b) figyelemmel követi a többi állandó bizottság véleményezéseinek, valamint a Kormány álláspontjának átvételét;
- c) biztosítja a bizottság összes iratának megszerkesztését;
- d) megszámlálja a bizottság ülésein leadott szavazatokat;
- e) figyelemmel kíséri a bizottság ülései jegyzőkönyveinek összeállítását;
- f) biztosítja a bizottság iratainak ellenjegyzését;
- g) eleget tesz a bizottság szabályzatában előírt vagy a bizottság szavazatával megállapított bármely más feladatkörnek.

58. cikk – (1) A bizottság üléseit annak elnöke vagy, távollétében, az őt helyettesítő alelnök hívja össze, a Szenátus munkaprogramjának megfelelően, a bizottság bürojának határozata alapján.

(2) A bizottság ülései a plénum üléseivel egyidejűleg is megtarthatók, a Szenátus beleegyezésével.

(3) A bizottságok az állandó büro jóváhagyásával vagy rendelkezése alapján a munkaprogramon kívül is összehívhatók és ülésezhetnek. Ezen ülésekről a bizottsági tagokat legalább 24 órával a megtartására kitűzött időpont előtt értesíteni kell.

59. cikk – (1) A bizottságok véleményezéseket és jelentéseket a tagok többségének jelenlétében fogadhatnak el.

(2) A bizottság véleményezéseket és jelentéseket a jelen levő tagok többségi szavazatával fogad el.

(3) A bizottságban a szavazás nyílt. Bármely tag javaslatára a bizottság szavazat útján eldöntheti, hogy a véleményezéseket és jelentéseket titkos szavazás alá vessék.

(4) Bármely tag javaslatára a szavazás név szerinti eredményét belefoglalják a jegyzőkönyvbe vagy a sztenogramba.

60. cikk – (1) Valamely különbizottság, kivizsgáló vagy egyeztető bizottság munkálatairól háromszor egymás után igazolatlanul hiányzó szenátort, az illető parlamenti csoport jog szerint helyettesíti.

(2) A bizottságok ülésein, más bizottságokba tartozó szenátorok vagy a megtárgyalásra kerülő témákkal kapcsolatban álló képviselők is részt vehetnek, szavazati jog nélkül.

(3) A bizottság büroja határozza meg a feltételeket és a korlátokat a Szenátus szakszemélyzetének, illetve más olyan érdekelt személyeknek a bizottság ülésein való részvételére vonatkozóan, akik ilyen értelemben megindokolt kérést nyújtottak be.

61. cikk – (1) A kormánytagok vagy ezek megbízott képviselői részt vehetnek a bizottságok munkálatain.

(2) Abban az esetben, ha a bizottságok kérik, hogy egyes kormánytagok vagy egyes közintézményi vezetők vegyenek részt a munkálatokon, az említettek jelenléte kötelező.

(3) A bizottság ülésének időpontját, valamint a témát, amellyel kapcsolatban meghívták, legalább 48 órával az ülés megtartása előtt, a meghívottak tudomására kell hozni.

(4) A törvényjavaslatok esetében, a bizottság ülésére a kezdeményezőket legalább három nappal a megtartása előtt írásban kell meghívni.

62. cikk – (1) A bizottság ülésén részt vehetnek a sajtó képviselői.

(2) A bizottság többségi szavazattal dönt, a napirend függvényében, a viták jellegéről.

63. cikk – (1) A bizottsági vitákon valaki csak akkor szólalhat fel, ha az elnök megadja neki a szót.

(2) A szónokok kötelesek szigorúan a vita tárgyát képező problémára vonatkozni. Ellenkező esetben az elnök megvonja tőlük a szót.

(3) Bármely tag javaslatára, a bizottság, a bizottsági tagok két harmados többségével eldöntheti a felszólalások vagy a viták időtartamának korlátozását.

64. cikk – (1) A törvénytervezet vagy törvényjavaslat átvételét követő első ülésen, a bizottság tagjai közül, az elnök javaslatára vagy egyes szenátorok saját óhajára, egy vagy több jelentéstevőt jelöl ki.

(2) A jelentések és véleményezések tartalmazzák a bizottsági tagok többségének véleményét, a bizottságot alkotó szenátorok megindokolt különvéleményeit, ezek kérésére, valamint a szavazás eredményét és az elfogadott és elutasított módosításokat, külön mellékletek formájában.

65. cikk – (1) A bizottság munkálatai jegyzőkönyvbe foglalandók és a bizottság döntésével sztenogram vagy audio-videofelvétel készítendő, a bizottsági tagok kérésére.

(2) Azon szenátorok, akik nem tagjai az illető bizottságnak, a bizottság székhelyén tanulmányozhatják annak iratait és dokumentumait, tartózkodva a bizottság munkálatainak megzavarásától.

(3) A bizottságok iratai és dokumentumai csakis a bizottság burójának jóváhagyásával tanulmányozhatók más érdekelt személyek által is.

(4) A bizottság által kibocsátott összes iratot és dokumentumot alá kell írnia az elnöknek és az üléstitkárnak.

(5) A bizottság titkára felügyel a bizottság összes iratának és dokumentumának, a bizottság szakszemélyzete általi nyilvántartására és megőrzésére.

2. Az állandó bizottságok

66. cikk – (1) Az állandó bizottságok a Szenátus mandátumának egész időtartamában működnek.

(2) Az állandó bizottságok az alábbiak:

- I. Jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazolási bizottság;
- II. Költségvetési, pénzügyi, bankügyi és tőkepiaci bizottság;
- III. Gazdaság, ipar és szolgáltatások bizottság;
- IV. Mezőgazdasági, erdőgazdálkodási és vidékfejlesztési bizottság;
- V. Külpolitikai bizottság;
- VI. Közigazgatási, területszervezési és környezetvédelmi bizottság;
- VII. Védelmi, közrendészeti és nemzetbiztonsági bizottság;
- VIII. Munka-, családügyi és társadalomgondozási bizottság;
- IX. Oktatás, tudomány, ifjúság és sport bizottság;
- X. Közegészségügyi bizottság;
- XI. Kultúra, művészet és a tömegtájékoztatási eszközök bizottsága;
- XII. Az emberi jogokkal, vallásüggyel és a kisebbségekkel foglalkozó bizottság;
- XIII. Esélyegyenlőségi bizottság;
- XIV. Privatizációs és állami aktívákat kezelő bizottság;
- XV. Visszaélések kivizsgálásával, a korrupció leküzdésével és petíciókkal foglalkozó bizottság;
- XVI. A szabályzattal foglalkozó bizottság.

(3) Az állandó bizottságok szabályzata részletesen tárgyalja a sajátos tevékenységi tárgyat.

(4) A szabályzattal foglalkozó bizottság sajátos állandó bizottság, amely feloleli minden parlamenti csoport képviselőjét. E bizottság tagjai nem lehetnek az állandó buró tagjai.

67. cikk – Tevékenységi területükön az állandó bizottságok a következő feladatkörrel rendelkeznek:

a) a jelentések vagy véleményezések kidolgozása érdekében megvizsgálják a törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat;

b) jelentéseket, információkat és dokumentumokat igényelnek a közhatóságoktól;

c) parlamenti ankétokat végeznek, és jelentéseket terjesztenek az állandó buró elé;

d) sajátos tevékenységi területeiken ellenőrzik a Parlament által jóváhagyott kormányprogramnak a minisztériumok és a többi közigazgatási szerv általi teljesítési módját;

e) megvitatják az állandó buró által eléjük terjesztett más problémákat és döntenek ezekben;

f) eleget tesznek a saját szabályzatukban előírt, vagy a Szenátus által megállapított más feladatoknak.

68. cikk – Az állandó buró megvitatásra és a jelentések vagy véleményezések kidolgozására azokhoz a bizottságokhoz küldi a törvénytervezeteket, törvényjavaslatokat és módosító indítványokat, amelyeknek az illetékeségébe tartozik a szabályozandó tárgy.

69. cikk – (1) Bármely állandó bizottság, amely magát illetékesnek tekinti az állandó buró által más bizottságnak küldött törvénytervezet vagy törvényjavaslat tekintetében, kérheti az állandó burótól legalább

5 nappal a jelentés benyújtására kitűzött határidőben, hogy azt véleményezés és közös jelentés kidolgozása céljából hozzá irányítsa.

(2) Ha az állandó büro ezt elutasítja, a bizottság kérése felett a Szenátus határoz, a jelen levő szenátorok szótöbbségével.

70. cikk – (1) Ha valamely állandó bizottság véleménye szerint egyes törvénytervezetek vagy törvényjavaslatok érdemben más bizottság illetékességébe tartoznak, az iktatásuktól számított legfeljebb 5 napos határidőn belül kérheti az állandó bürotől, hogy azokat küldje az illető bizottsághoz.

(2) Ha az állandó büro ezt elutasítja, vagy a bizottságok közötti illetékességi összeütközés esetén, a 69. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell eljárni.

71. cikk – (1) Az érdemben megkeresett állandó bizottság átveszi és elemzi a törvénytervezetet vagy törvényjavaslatot megvizsgáló többi bizottság véleményezését, az állandó büro által megszabott időben.

(2) E határidő be nem tartása esetén az érdemben megkeresett bizottság elkészítheti a jelentést anélkül, hogy megvárná az illető véleményezést vagy véleményezéseket.

72. cikk – (1) Az érdemben megkeresett bizottság jelentésében megindokoltan utalni kell a tervezetet megvizsgáló többi bizottság véleményezésére, a Törvényhozási Tanács és törvénytervezet vagy törvényjavaslat véleményezésére illetékes többi intézmény és szervezet véleményezésére, valamint az összes beérkezett módosítási indítványra, ideértve a Kormány álláspontját is. Az elutasított módosító indítványok esetében fel kell tüntetni a figyelembe vett indokokat.

(2) Az állandó bürohoz továbbított jelentésnek megindokolt javaslatokat kell tartalmaznia a megvizsgált aktus módosítás nélküli elfogadására, ennek elutasítására vagy módosításokkal való elfogadására.

(3) Minden esetben a jelentésnek külön mellékletek formájában tartalmaznia kell az elfogadott és a bizottság által elutasított módosításokat, a megfelelő megindokolásokkal, pontosítva minden egyes elfogadott vagy elutasított módosítás tekintetében a döntéshozó házat.

(4) Ha a bizottság érdemben több törvénytervezetet vagy törvényhozási javaslatot vizsgál, amelyek szabályozási tárgya azonos, egyetlen elfogadási jelentést készít, az (1)–(3) bekezdés előírásai betartásával.

(5) Minden egyes törvénytervezet vagy törvényjavaslat tekintetében külön elutasítási jelentés készítenőd.

(6) Az előző bekezdések előírásai alkalmazandók a kormányrendeletek esetében is azzal a kötelezettséggel, hogy a jelentésbe belefoglalják a szükséges intézkedéseket is az illető rendelet alkalmazási időszakában bekövetkezett jogi következményekre vonatkozóan.

73. cikk – Az érdemben megkeresett bizottság jelentését az állandó büro által megállapított határidőn belül kell ahhoz benyújtani. A határidő a bizottság megindokolt kérésére módosítható anélkül, hogy meghaladhatná az állandó büro megkeresésétől számított 15 napot a sürgősségi kormányrendeletek esetében, és ha a Szenátus az először megkeresett ház.

74. cikk – (1) A szenátorok által írásban benyújtott módosítási indítványt az érdemben megkeresett bizottság véleményezi, és ha szükségesnek véli, egy másik bizottság is véleményezi.

(2) A plénumban megfogalmazott, szerkesztésre vonatkozó észrevételeket szóban véleményezheti az érdemben megkeresett bizottság jelentéstevője.

(3) A módosítási indítvány kelte azonos annak a bizottságnál való iktatása időpontjával; a bizottságnak külön nyilvántartást kell vezetnie az összes benyújtott módosítási indítvány tekintetében.

75. cikk – Az állandó bizottságok együttes üléseket is tarthatnak, az állandó büro döntésével. Ilyen esetben a bizottságok közös tárgyalásokat tartanak, és közös jelentést vagy véleményezést készítenek.

76. cikk – (1) Bármely állandó bizottság tárgyi illetékessége keretében parlamenti ankétot kezdeményezhet a valamely minisztérium vagy más központi közhatalóság vagy ennek alárendelt intézmény által kifejtett tevékenységgel kapcsolatban.

(2) A beleegyezés elnyeréséért az állandó bizottságnak a tagjai szótöbbségével elfogadott, alaposan megindokolt írásos kérelmet nyújt be, amelyben pontosítják az ankét célját, a megvalósításhoz szükséges eszközöket és a jelentés benyújtási határidejét.

(3) A Szenátus állandó bürojának döntenie kell a kérelem tekintetében, valamint arra vonatkozóan, hogy a jelentést a Szenátus elé terjesztik megtárgyalásra és jóváhagyásra.

(4) Az ankét lebonyolítása érdekében az állandó bizottság, tájékoztatás céljából meghívhat bármely közméltóságot, a Kormány és egyéb közigazgatási szerv tisztviselőjét vagy alkalmazottját.

(5) A meghallgatandó személyeket a meghívásukról legalább 5 nappal előbb értesíteni kell a meghallgatás tárgyáról, időpontjáról és körülményeiről. A kiszállási és az esetleges elszállásolási költségeket a meghívott személy kérésére a Szenátus költségvetéséből fedezik, az állandó büro által jóváhagyott feltételek között.

(6) A meghallgatásokon a részvétel kötelező. Azok a személyek, akik rosszhiszeműen nem válaszolnak a szenátusi bizottság kérésére, a törvény szerint büntetendők.

(7) A meghallgatásra vonatkozó eljárás megfelel az állandó bizottságok szabályzatában előírtak.

3. Különleges bizottságok

77. cikk – (1) Az állandó büro javaslatára a Szenátus elhatározhatja különbizottságok létesítését egyes törvényjavaslatok kidolgozására vagy a bizottság létesítési határozatában meghatározott más célokra.

(2) A létesítési határozattal az állandó büro javaslatára kijelölendők a bizottságban és ennek bürojában részt vevő szenátorok, és megállapítandó a jelentés benyújtási határideje.

(3) A különbizottság által kidolgozott törvényjavaslatokat kiosztják a szenátoroknak módosítások megfogalmazása céljából, az állandó büro által megállapított határidőben. A javaslatok alapján, a bizottság kidolgozza jelentését, az állandó bizottság működési szabályainak megfelelően.

(4) A bizottság jelentését benyújtja az állandó bürohoz, amely biztosítja annak a napirendtervezetre való felvételét, a benyújtástól számított legtöbb 10 napon belül.

(5) A bizottság megindokolt kérésére a Szenátus jóváhagyhatja a jelentés benyújtására kitűzött határidő meghosszabbítását. Ez esetben a bizottság a határidőben előjelentést nyújt be.

(6) A különbizottságok tagjai megtartják az állandó bizottsági tag minőségüket is.

(7) A különbizottság szervezésével és működésével kapcsolatos más kérdéseket a bizottság bürojának kell szabályoznia, amennyiben a 43-65. cikk előírásai elégtelenek.

4. Vizsgálóbizottságok

78. cikk – (1) A Szenátus, tagjai egyharmadának a kérésére, elhatározhatja vizsgálóbizottság létrehozását, mely tekintetben alkalmazandók a 43-65. cikknek, a 76. cikknek és a 77. cikk (2) – (7) bekezdésének az előírásai. A bizottság jelentését az állandó bürohoz nyújtja be, amely legfeljebb 15 napos határidőn belül a Szenátus plenumának napirendjére tűzi.

(2) Megvitatása után a Szenátusnak határozatot kell elfogadnia a jelentéssel kapcsolatban.

79. cikk – (1) A vizsgálóbizottság bármely olyan személyt meghívhat, akinek tudomása lehet olyan cselekményről vagy körülményről, amely hozzájárulhat az igazság felderítéséhez az ügyben, amely a bizottság tevékenységének tárgyát képezi.

(2) A vizsgálóbizottság kérésére, bármely személy, akinek tudomása van a vizsgálat tárgyával kapcsolatos bármely cselekményről vagy körülményről, vagy bizonyító eszköz áll rendelkezésére, köteles tudomásra hozni vagy bemutatni. Az intézmények és szervezetek kötelesek a törvény feltételei között válaszolni a vizsgálóbizottság kérésére, az ez által megállapított határidőben.

(3) Ha az igazság felderítése érdekében egyes cselekmények vagy körülmények tisztázásához szakértők ismeretei szükségesek, a vizsgálóbizottság elrendelheti szakértői vizsgálat végzését.

II. FEJEZET

A Szenátus munkálatainak lebonyolítása

1. CIKKELY

A Szenátus ülészekai és aktusai

80. cikk – A Szenátus évente két rendes ülészekra ül össze. Az első ülészek februárban kezdődik, és nem haladhatja meg június végét. A második ülészek szeptemberben kezdődik, és nem haladhatja meg december végét.

81. cikk – (1) A Szenátus Románia elnökének, az állandó bürónak vagy a szenátorok legalább egyharmadának a kérésére rendkívüli ülészekokra is összeül.

(2) A rendkívüli ülészek összehívására vonatkozó kérelem írásban nyújtandó be, és annak tartalmaznia kell az ülészek indokát, a javasolt napirendjét és időtartamát.

(3) A Szenátust, az elnöke hívja össze. A Szenátus elnöke nem köteles figyelembe venni a rendkívüli ülészek összehívására vonatkozó, az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételeket nem teljesítő kérelmeket.

(4) A javasolt napirendnek a Szenátus általi elutasítása megakadályozza a rendkívüli ülészek megtartását.

82. cikk – (1) Az ülészekok időtartama alatt a szenátorok plenáris üléseken, bizottságokban, parlamenti csoportokban vagy választókerületben fejtik ki tevékenységüket.

(2) Az ülészekokon kívül a szenátorok, az állandó büró rendelkezésére vagy jóváhagyásával, állandó bizottságokban, különbizottságokban vagy vizsgáló bizottságokban, parlamenti csoportokban, választókerületekben fejtik ki tevékenységüket, vagy eleget tesznek az állandó büró megállapította egyéb feladatoknak.

83. cikk – (1) A Szenátus törvényeket, határozatokat és egyszerű indítványokat fogad el.

(2) A Szenátus úgyszintén politikai jellegű üzeneteket, nyilatkozatokat és más aktusokat fogadhat el.

2. CIKKELY

A napirend és a tevékenységi program

84. cikk – (1) A következő heti napirendjét és tevékenységi program tervezetét jóváhagyásra a Szenátus elé terjesztik, és azt a jelen levő szenátorok többségi szavazatával fogadják el, a hét utolsó napján, amikor plénumban tevékenykednek; ezeket kiosztják a szenátoroknak, kifüggesztik a székhelyen és közzéteszik a Szenátus honlapján.

(2) A megvitatásra kerülő anyagokat belefoglalják az állandó büró által elkészített napirendtervezetbe és a Szenátus tevékenységi programjába.

(3) A törvényjavaslatok az állandó büróhoz való benyújtástól számított 3 napos határidőn belül közzéteszik a Kormánnyal, a Románia újraközzétett Alkotmánya 111. cikkének alkalmazására vonatkozó döntéshozatal tekintetében is.

85. cikk – (1) A napirendtervezetben törvénytervezetek, törvényjavaslatok, jelentések, tájékoztatások és a törvényben a Szenátus általi megvitatásra előírt más aktusok, valamint az esetnek megfelelően, kérdések, interpellációk, nyilatkozatok vagy a Kormány, az állandó büró vagy a szenátorok által javasolt más problémák szerepelnek.

(2) A napirend összeállítása és jóváhagyása során elsőbbség biztosítandó a sürgősségi kormányrendeletek, a gyorsított eljárással megvitatandó törvénytervezetek, törvényjavaslatok, valamint először megkeresett házként a Szenátus illetékességébe utalt törvénytervezetek, törvényjavaslatok, illetve az egyeztető bizottságok által összeállított jelentések megvitatására.

(3) A törvényhozás területétől eltérő javaslatok és dokumentumok legalább két nappal az állandó büró ülése előtt, az állandó büróhoz továbbítandók a napirendtervezetbe foglalás céljából, ha a törvény, a jelen szabályzat vagy a Szenátus határozata nem ír elő más határidőt.

(4) Az állandó büro a napirendtervezetbe foglalhat olyan törvénytervezetet vagy törvényjavaslatot, amely tekintetében a jelentésbenyújtási határidő lejárt, a megvitatás és jóváhagyás tekintetében beilleszkedve az Alkotmányban előírt határidőbe.

86. cikk – A nemzetközi szerződések ratifikálásával kapcsolatos törvénytervezeteket, valamint a miniszterelnöknek a Kormány politikájára vonatkozó jelentéseit vagy nyilatkozatait elsőbbséggel kell beiktatni a napirendtervezetbe, és megvitatni.

87. cikk – (1) A napirend csakis az állandó büro, valamely parlamenti csoport vagy a Szenátus valamely bizottsága javaslatára módosítható, alapos és sürgős indokok miatt.

(2) A következő heti napirend módosítására irányuló kérést jóváhagyásra a Szenátus elé terjesztik és a jelen levő szenátorok többségi szavazatával hagyják jóvá, a folyó hét utolsó plénumban kifejtett tevékenységi napján.

(3) A napirend módosítására irányuló kérés egyetlen, korlátolt idejű felszólalásban indokolandó meg. Ellenvetés esetén minden egyes parlamenti csoportból egyetlen felszólalónak adják meg a szót, ezután rátérnek a szavazásra.

3. CIKKELY

A törvényhozási eljárás

88. cikk – (1) A törvénykezdeményezés, a Románia újraközzétett Alkotmánya 74. cikkének megfelelően, a Kormányt, a szenátorokat, a képviselőket vagy szavazati joggal rendelkező legalább 100 000 állampolgárt illeti meg.

(2) A Kormány által kezdeményezett törvénytervezeteket a szenátorok, a képviselők vagy törvénykezdeményezési jogukat gyakorló állampolgárok által előterjesztett törvényjavaslatokat az indokok ismertetésének kíséretében, kell benyújtani, és azok legyenek jogszabályra sajátos formában, cikkek és az esetnek megfelelően fejezetek és cikkelyek szerint megfogalmazva.

(3) A Kormány törvénykezdeményezését a törvénytervezetnek, a Szenátushoz küldésével gyakorolja, amely először megkeresett házként illetékes ennek elfogadására.

(4) A szenátorok, a képviselők és az állampolgárok törvénykezdeményezési jogukat, a törvényjavaslatnak az illetékes házhoz küldésével gyakorolják, amely először megkeresett ház minőségben megvitatja és elfogadja azt.

(5) Az alkotmányos törvények Románia újraközzétett Alkotmánya 150. és 151. cikkének feltételei között kezdeményezhetők.

(6) A szenátorok és képviselők által megfogalmazott, az állami költségvetés vagy az állami társadalombiztosítási költségvetés módosítását kiváltó törvényjavaslatokat Románia újraközzétett Alkotmánya 111. cikkének megfelelően kísélnie kell egy bizonylatnak, miszerint a Kormánytól a Szenátus elnöke révén tájékoztatást kértek.

(7) A Szenátus először megkeresett házként illetékes megvitatni és elfogadni a Románia újraközzétett Alkotmánya 75. cikkében meghatározott területekre vonatkozó törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat a következők szerint:

1. az egyszerű törvények szintű törvénytervezetek és törvényjavaslatok;

2. az alábbiakban említett organikus törvénytervezetek:

– 3. cikk (2) bekezdés – A terület;

– 5. cikk (1) bekezdés – Az állampolgárság;

– 12. cikk (4) bekezdés – Nemzeti jelképek;

– 16. cikk (4) bekezdés – A jogegyenlőség;

– 44. cikk (2) bekezdés – A magántulajdonjog;

– 70. cikk (1) bekezdés – A képviselők és a szenátorok esküje;

– 73. cikk (3) bekezdés – A törvénykategóriák;

- a) választási rendszer, az Állandó Választási Hatóság szervezete és működése;
- b) a politikai pártok szervezése, működése és finanszírozása;
- d) népszavazás szervezése és lebonyolítása;

- f) a hadierők részleges vagy teljes mozgósításának és a hadiállapot rendje;
- g) az ostromállapot és a veszélyhelyzeti állapot rendje;
- h) a bűncselekmények, ezek büntetése és a büntetés-végrehajtás rendje;
- i) amnesztiában vagy közkegyelemben részesítés;
- j) a köztisztviselők jogállása;
- m) a tulajdon és örökség általános jogi rendszere;
- p) a munkaviszonyokra, a szakszervezetekre, a munkáltatói szervezetekre és a szociális védelemre vonatkozó általános rend;
- r) a romániai nemzeti kisebbségek státusza;
- s) a vallásfelekezetek általános rendje;
  - 83. cikk (3) bekezdés – Románia elnöke – a mandátum meghosszabbítása;
  - 136. cikk (3), (4) és (5) bekezdés - A tulajdon;
  - 141. cikk – A Gazdasági és Szociális Tanács.

(8) A Szenátus döntéshozó ház minőségben megvitatja és elfogadja a Képviselőház által elfogadott törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat, ennek megkeresésére, a Románia újraközzétett Alkotmánya 75. cikkében meghatározott területekre vonatkozóan a következők szerint:

1. a nemzetközi szerződések vagy egyezmények, valamint ezen szerződések és egyezmények alkalmazásából fakadó törvényi intézkedések ratifikálására vonatkozó törvénytervezetek és törvényjavaslatok;

2. a következőkben előírt organikus törvénytervezetek:

– 31. cikk (5) bekezdés – A rádió és televízió közszolgálat szervezése, működése és ezek parlamenti ellenőrzése;

– 40. cikk (3) bekezdés – Az egyesüléshez való jog;

– 52. cikk (2) bekezdés – Valamely közhatalóság által sértett személy joga, illetve a 73. cikk (3) bekezdése k) pontja - A közigazgatási bírászkodás;

– 55. cikk (2) és (3) bekezdés – A honvédelem;

– 58. cikk (3) bekezdés – A Nép Ügyvédje intézmény szervezése és működése;

– 73. cikk (3) bekezdés – Törvénykategóriák:

- e) a Kormány és a Legfelsőbb Honvédelmi Tanács szervezete;

- l) a Magisztrátusok Legfelsőbb Tanácsa, a bírói hatóságok, az ügyészségek és a Számvevőszék szervezete és működése;

- n) az oktatás általános szervezése;

- o) a helyi közigazgatás szervezése, a területszervezés, valamint a helyi autonómia általános rendje;

– 79. cikk (2) bekezdés – A Törvényhozási Tanács;

– 102. cikk (3) bekezdés – A Kormány - szerep és felépítés;

– 105. cikk (2) bekezdés – A Kormány - összeférhetetlenségek;

– 117. cikk (3) bekezdés – Az autonóm közigazgatási hatóságok létesítése;

– 118. cikk (2) és (3) bekezdés – A védelmi rendszer;

– 120. cikk (2) bekezdés – A helyi közigazgatás – alapelvek;

– 123. cikk (3) bekezdés – A prefektus;

– 125. cikk (2) bekezdés – A bírák jogállása;

– 126. cikk (4) és (5) bekezdés – A bírói hatóságok;

– 128. cikk (2) bekezdés – Az anyanyelv és tolmács használata az igazságügyben;

– 134. cikk (2) és (4) bekezdés – A Magisztrátusok Legfelsőbb Tanácsa – feladatkör;

– 140. cikk (1) bekezdés – A Számvevőszék;

– 142. cikk (5) bekezdés – Az Alkotmánybíróság – felépítés.

89. cikk – (1) A törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat megvitatásra és elfogadásra a Szenátus elé terjesztik először megkeresett ház minőségben, Románia újraközzétett Alkotmánya 75. cikke szerint.

A Szenátushoz, mint először megkeresett házhoz, benyújtott törvényjavaslatokat bejegyzik és nyilvántartják. Ezek csak azután kerülnek a törvényhozási folyamatba, miután megkapják a törvényes véleményezést a Törvényhozási Tanácstól, a Kormánytól és a Gazdasági és Szociális Tanácstól.

(2) A többi törvénytervezetet és törvényjavaslatot, amelyeket a Románia újraközzétett Alkotmánya 75. cikkének (1) bekezdése szerint elsőnek a Képviselőház, mint először megkeresett ház, vitat meg és fogad el, a döntéshozatali illetékesség a Szenátusé.

(3) A Szenátus mint először megkeresett ház dönt azon törvénytervezetek és törvényjavaslatok tekintetében, amellyel megkeresték, ezeknek az állandó bíróhoz való benyújtásától számított 45 napos határidőn belül. Törvénykönyvek és más jelentős komplexitású törvények esetében a határidő 60 nap az állandó bíróhoz való benyújtástól számítva.

(4) A törvény komplex jellegét a Szenátus plenumának határozatával állapítják meg, az állandó bíró javaslatára, figyelembe véve a szabályozás kiterjedését, a szabályozás tárgyát képező terület fontosságát, a jelentős kihatásokat valamely területre és közösségi szabályok elfogadásának szükségességét.

(5) Sürgősségi kormányrendeletek esetében a határidő, Románia újraközzétett Alkotmánya 115. cikkének (5) bekezdése szerint 30 nap.

(6) A törvénytervezetnek vagy törvényjavaslatnak a Szenátus, mint először megkeresett ház, általi elfogadása vagy elutasítása után ezeket elküldik a Képviselőházhoz, amely véglegesen dönt.

(7) A (3) bekezdésben előírt határidő túllépése esetén a törvénytervezetet vagy törvényjavaslatot elfogadottnak tekintik, és elküldik a Képviselőházhoz, amely véglegesen dönt.

(8) A (3) és (5) bekezdésben előírt határidőt a 114. cikk szerint számítják.

90. cikk – (1) Az e szabályzat 89. cikke (3) bekezdésében és a 108., 109. és 110. cikkében, valamint Románia újraközzétett Alkotmánya 115. cikkének (5) bekezdésében előírt határidőkbe való beilleszkedés céljából a törvénytervezetet vagy törvényjavaslatot a Szenátus állandó bírójához terjesztik, amely elrendeli:

a) a véleményezések és a jelentés elkészítésére illetékes állandó bizottság megkeresését, megállapítva az említettek benyújtási határidőit;

b) a törvénytervezet vagy törvényjavaslat elküldését a Képviselőházhoz, ha valamely állandó bizottság úgy véli, hogy a Szenátus, mint először megkeresett ház, nem illetékes a tervezet megvitatására és elfogadására. Ezekben az esetekben a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazolási bizottság véleményezése kötelező;

c) a Törvényhozási Tanács, a Gazdasági és Szociális Tanács vagy a törvény szerint véleményezési illetékességgel rendelkező más intézmény vagy szervezet véleményezésének kikérését, ha ez nem volt megadva;

d) a törvénytervezetnek vagy törvényjavaslatnak, a Törvényhozási Tanács, a Gazdasági és Szociális Tanács vagy más, a törvény szerint véleményezésre illetékes intézmény vagy szervezet véleményezésének, az Alkotmánybíróság határozatának az Alkotmányban előírt esetekben, és a Kormány álláspontjának a törvény megkövetelte esetekben, a szenátorok számára való kiosztását, megállapítva a határidőt a módosító javaslatok szenátorok általi benyújtására, az elesés terhe alatt.

(2) Az állandó bíró által elhatározott intézkedéseket a főtitkárnak a Szenátus ügyosztályai révén kell valóra váltania. Az e cikkben szabályozott összes művelet tekintetében előírt határidőket az állandó bíró állapítja meg, az alkalmazandó rendes vagy gyorsított eljárás függvényében.

(3) Az állampolgárok által tett törvényjavaslatok kiosztandók a szenátoroknak és az illetékes állandó bizottságokhoz továbbítandók, az Alkotmánybíróságnak az állampolgárok általi törvénykezdeményezés gyakorlására vonatkozó feltételek teljesítése tekintetében meghozott határozata kíséretében.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben előírt, valamint a 89. cikkben a véleményezések, jelentések és módosítások tekintetében előírt határidők nem lehetnek 5 naptári napnál rövidebbek a rendes eljárás esetében, és 3 naptári napnál rövidebbek a gyorsított eljárás esetében.

91. cikk – A Szenátus az átvételük sorrendjében iktatja az összes törvénytervezetet és törvényjavaslatot, szétosztja a szenátoroknak, és közli a Szenátus honlapján.

92. cikk – (1) A törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat a Szenátus elnökének aláírásával, megvitatásra és véleményezésre az illetékes állandó bizottsághoz küldik.

(2) A törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat kérésre megvizsgálhatja a 69. cikk feltételei között, magát illetékesnek vélő más bizottság is.

93. cikk – (1) A törvénytervezet vagy törvényjavaslat kezdeményezője az általános vita megkezdéséig a plénum jóváhagyásával visszavonhatja tervezetét vagy javaslatát.

(2) Amennyiben a Képviselőház elfogadta a törvénytervezetet vagy törvényjavaslatot, az többé nem vonható vissza a Szenátus megkeresésének időpontja után.

94. cikk – (1) A törvénytervezet vagy törvényjavaslat megvizsgálása után az érdemben megkeresett állandó bizottság jelentést készít, amelynek megindokolt javaslatokat kell tartalmaznia a megvizsgált törvénytervezet vagy törvényjavaslat elfogadására vagy, az esetnek megfelelően, módosítására illetve elutasítására.

(2) A jelentést a plénumban való megvitatása időpontja előtt legalább 3 munkanappal továbbítani kell az állandó bírúhoz, amelynek el kell rendelnie és a Szenátus főtitkára révén biztosítani kell a jelentésnek a szenátorokhoz, a Kormányhoz és a kezdeményezőhöz való eljuttatását.

95. cikk – A 92. és 94. cikknek megfelelően véleményezett törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat a Szenátus elé kell terjeszteni megvitatásra, az általa jóváhagyott napirendnek megfelelő sorrendben. A törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat az érdemben megkeresett állandó bizottság jelentésének előterjesztésétől számított legfeljebb 5 napon belül fel kell venni a napirendre, abban az esetben, ha a Szenátus az először megkeresett ház, és legfeljebb 10 napon belül, a Románia újraközzétett Alkotmánya 75. cikkében említett többi esetben.

96. cikk – (1) Az állami költségvetés vagy az állami társadalombiztosítási költségvetés módosítását kiváltó indítványok az érdemben megkeresett bizottság elnöke által, a Kormányhoz küldendő álláspontjának kinyilvánítása céljából. Amennyiben a bizottság által megállapított időpontig a Kormány nem küldi el álláspontját, a módosítási indítvány elfogadottnak tekintendő.

(2) A módosító indítványok megvizsgálása során levont következtetéseket bele kell foglalni a bizottság jelentésébe, a módosításokat pedig mellékelni kell ahhoz.

97. cikk – (1) A törvénytervezet vagy törvényjavaslat általános vitája, a benyújtására vezető indítékoknak a kezdeményező vagy, az esetnek megfelelően, ennek képviselője általi ismertetésével kezdődik. A Kormányt kötelezően képviselnie kell valamely kormánytagnak vagy egy államtitkárnak.

(2) A vita, az érdemben megkeresett bizottság jelentésének a bizottság elnöke, alelnöke, titkára vagy a bizottság kijelölté jelentéstevő általi ismertetésével folytatódik.

98. cikk – (1) A parlamenti csoport szempontjának ismertetése előtt a szenátorok kérdéseket intézhetnek a törvénytervezet vagy törvényjavaslat kezdeményezőjéhez.

(2) A törvénytervezet vagy törvényjavaslat általános vitája érdekében minden egyes parlamenti csoport a soraiból egyetlen képviselőt jelölhet ki.

(3) Megindokolt esetekben, bármely szenátor kérésére, a Szenátus a jelen levő szenátorok nyílt szavazattöbbségével jóváhagyhatja, hogy az általános vita során szót kapjanak más szenátorok is.

(4) A Szenátus elnöke szót ad a parlamenti csoportok képviselőinek, és az esetnek megfelelően, a többi szenátornak, a felszólalásra való feliratkozás sorrendjében. Az elnök javasolhatja a Szenátusnak az általános vitákra rendeltetett idő korlátozását, mely tekintetben a jelen levő szenátorok nyílt többségi szavazatával döntenek.

99. cikk – A törvénytervezet vagy törvényjavaslat kezdeményezőjének és az érdemben megkeresett bizottság jelentéstevőjének jogában áll az általános vita lezárása előtt felszólalni.

100. cikk – (1) A törvénytervezet vagy törvényjavaslat általános vitájának fázisában nem lehet módosító indítványokat tenni.

(2) Kivételes esetekben, a szenátorok többségi szavazatával, jóvá lehet hagyni módosító indítványok benyújtását a törvénytervezet vagy a törvényjavaslat plénumban történő megvitatása idején is.

101. cikk – (1) Ha az érdeemben megkeresett bizottság jelentésében a törvénytervezet vagy törvényjavaslat elutasítását javasolják, az általános vita lezárása után az elnök kéri, hogy a Szenátus, szavazással döntsön.

(2) Ha a bizottság jelentésében a törvénytervezet megvitatását és elfogadását javasolják, az általános vitákon pedig annak elutasítását kérik, a viták lezárása után az elutasítási kérelem elsőnek kerül a Szenátus általi megszavazásra.

102. cikk – (1) Az általános vita után, ha a törvénytervezetet nem utasították el, és megállapítást nyer, hogy az érdeemben megkeresett bizottság jelentése révén nem eszközöltek módosításokat vagy kiegészítéseket a törvénytervezet vagy a törvényjavaslat szövegében, a jelentést és a törvénytervezetet vagy törvényjavaslatot teljes egészében záró szavazatra terjesztik.

(2) Amennyiben az érdeemben megkeresett bizottság jelentésében foglalt módosításokat vagy kiegészítéseket eszközölt a törvényhozási tervezet vagy javaslat szövegében, az elnök megkérdezi a Szenátust, hogy vannak-e azokra vonatkozó észrevételek, és a szöveggel kapcsolatos viták csakis ezen észrevételek tekintetében folytatandók, amelyek szavazás útján oldandók meg.

(3) Amennyiben megállapítást nyer, hogy léteznek a bizottság által elutasított módosító indítványok is, csakis azok vitatandók meg, amelyeknek a plénum előtti fenntartását kéri a javasoló szenátor, és a jelen levő szenátorok többségi szavazatával oldandók meg.

(4) A bizottság által eszközölt módosítások és kiegészítések feletti viták befejezése után a jelentést egészében szavazatra bocsátják, azután pedig a törvénytervezetet egészében záró szavazatra terjesztik.

(5) Az érdeemben megkeresett bizottság jelentését a Szenátus ugyanazon kvórummal hagyja jóvá vagy utasítja el, mint amellyel a törvényt, amelyre a jelentés vonatkozik, jóváhagyják vagy elutasítják.

103. cikk – (1) A 102. cikk feltételei között zajló viták során a szenátorok felszólalhatnak, hogy kifejezzék annak a parlamenti csoportnak a véleményét, amelyhez tartoznak, vagy saját álláspontjukat.

(2) Úgyszintén felszólalhat a Kormány képviselője vagy a kezdeményező, valamint az érdeemben megkeresett bizottság képviselői.

(3) A Szenátus elnöke jóváhagyásra terjesztheti a tárgyalás alatt levő szövegekre vonatkozó viták lezárását.

104. cikk – A tárgyalások során a szenátorok, a parlamenti csoportok vagy a Kormány csak a bizottsághoz határidőre benyújtott módosító indítványokat bocsáthatja vitára, a 100. és 102. cikkben említett eljárás feltételei között.

105. cikk – Ha a 102. cikk feltételei között lefolytatott vitákból kitűnik, hogy szükséges egyes szövegeknek az érdeemben megkeresett bizottság általi újbóli megvizsgálása, bármely szenátor javasolhatja, a plénum pedig nyílt szavazással, a jelen levő szenátorok szótöbbségével eldöntheti a viták felfüggesztését és a vita tárgyát képező szövegek újbóli megvizsgálásra küldését, a bizottságnak pedig gyorsított rendszerben, pótlólagos jelentéssel kell nyilatkoznia.

106. cikk – (1) A szövegeknek a 102. cikk feltételei közötti megvitatása a törlésre javasoltakkal kezdődik, és a módosításra vagy kiegészítésre vonatkozó szövegrészekkel folytatódik. Abban az esetben, ha több azonos módosító indítvány létezik, ezeket az előterjesztésük sorrendjében kell szavazásra bocsátani.

(2) A Szenátus külön szavazással dönt minden módosító indítványról, kivéve azt az esetet, amelyben az egyik elfogadása kizárja a többi elfogadását.

4. CIKKELY *A gyorsított eljárás*

107. cikk – (1) A Szenátus a Kormány kérésére vagy saját kezdeményezésére, gyorsított eljárással fogadhat el egyes törvénytervezeteket vagy törvényjavaslatokat.

(2) A gyorsított eljárás iránti kérést megvizsgálja az állandó büro, és jóváhagyásra a Szenátus elé terjeszti az első plenáris ülésen.

108. cikk – A törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat jog szerint, gyorsított eljárással vitatják meg és fogadják el a következő esetekben:

- a) sürgősségi rendeletek;
- b) a Szenátus, először megkeresett házként, döntéshozatali illetékességébe tartozó olyan előírást fogadott el, amelyet a Képviselőház nem tett magáévá, és a tervezetet újabb megvitatásra visszaküldte;
- c) a Képviselőház döntéshozatali minőségben olyan törvénytervezetet fogadott el, amelynek egyes előírásai a Szenátus döntéshozatali illetékességébe tartoznak;
- d) az hazai jogszabályoknak az európai uniós jogszabályokkal vagy az Európai Tanács jogszabályaival való harmonizációjára vonatkozó törvénytervezetek;
- e) Románia NATO tagállam minőségéből fakadó kötelezettség teljesítéséhez szükséges törvénytervezetek.

109. cikk – (1) A szenátorok, a parlamenti csoportok, az állandó bizottságok vagy a Kormány megindokolt, írott módosító indítványokat nyújthat be, amelyek az érdemben megkeresett bizottsághoz küldendők az állandó büro által megállapított határidőn belül. Ugyanazon időközben a Törvényhozási Tanács vagy a törvény szerint véleményezési illetékességgel rendelkező hatóságok vagy szervezetek véleményezése is az érdemben megkeresett bizottsághoz juttatandó.

(2) Az érdemben megkeresett bizottság köteles a jelentést az állandó büro által megállapított határidőre benyújtani.

(3) A jelentés átvétele után az állandó büro köteles a törvénytervezetet vagy törvényjavaslatot elsődlegesen a napirendtervezetbe foglalni.

(4) A Szenátus korlátozhatja az általános vita időtartamát, majd rátér a tervezetnek a 102. cikk feltételei közötti megvitatására.

110. cikk – A Szenátus 30 napon belül határoz a 108. cikkben említett törvénytervezetek vagy törvényjavaslatok felett.

111. cikk – A sürgősségi rendelet jóváhagyására vonatkozó törvénytervezet esetében, ha a Szenátus nem határoz a benyújtástól számított legfeljebb 30 napon belül, az elfogadottnak tekintendő és a Képviselőházhoz továbbítandó.

112. cikk – A Képviselőháztól kapott törvénytervezetek vagy törvényjavaslatok esetében, ha az eredeti tervezetet lényegesen módosították, az alapfokon megkeresett állandó bizottság elnöke kérheti az állandó bürotól, hogy újabb véleményezést kérjen a Törvényhozási Tanácstól.

5. CIKKELY

Eljárási határidők

113. cikk – A parlamenti vakációk idején, a Szenátus, a törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat a benyújtásuk időpontjában iktatja, a törvényalkotási eljárás pedig a Szenátus ülésszakának a megkezdésétől folyik.

114. cikk – A törvényjavaslatok esetében, a törvényalkotási eljárás az állandó bürohoz a szükséges véleményezések kíséretében való benyújtás időpontjától folyik.

115. cikk – A törvényalkotási folyamat eljárási határidői tekintetében csak azokat a napokat veszik számításba, amelyeken a Szenátus plénumban ülészik, vagy állandó bizottságok keretében tevékenykedik.

6. CIKKELY

A Szenátus üléseinek lebonyolítása

116. cikk – A Szenátus ülései nyilvánosak azon esetek kivételével, amelyekben az elnök, egy parlamenti csoport vagy legalább 20 szenátor kérésére a jelen levő szenátorok szótöbbségével elhatározzák, hogy az ülések titkosak legyenek.

117. cikk – (1) A Szenátus munkálatain részt vehetnek a képviselők a napirenden szereplő törvényjavaslat kezdeményezői minőségben, a Kormány tagjai vagy ezek képviselői, szakemberek vagy szakértők kíséretében. Ha kéri részvételüket, a kezdeményező és a kormánytagok jelenléte kötelező.

(2) A Szenátus nyilvános ülésein részt vehetnek diplomaták, a sajtó, a rádió és a televízió képviselői, valamint más meghívottak akkreditálás vagy a Szenátus főtitkára által aláírt meghívó alapján, az állandó büro által megállapított feltételek között. Az állampolgárok, az érdekeltek kérelmének sorrendjében, a közönség számára rendelkezésre álló helyek erejéig, a kérésre kiosztott belépési igazolványok alapján részt vehetnek a Szenátus ülésein.

(3) Az ülésen részt vevő személyeknek meg kell őrizniük a csendet, és tartózkodniuk kell bármely helyeslő vagy helytelenítő megnyilvánulástól, ellenkező esetben kitilthatják őket a teremből.

118. cikk – (1) A szenátorok kötelesek jelen lenni a Szenátus munkálatain. A jelenlétet a Szenátus állandó bürojának egyik titkára vagy, az esetnek megfelelően, az állandó bizottság titkára kíséri figyelemmel.

(2) A szenátornak, aki akarától független okokból nem vehet részt az ülésen, értesítenie kell erről az állandó büro, pontosítva a részvételét megakadályozó okokat.

119. cikk – A Szenátus plénumban, bizottságokban és parlamenti csoportokban fejti ki tevékenységét, az állandó büro által javasolt, és a Szenátus által jóváhagyott tevékenységi program szerint.

120. cikk – (1) A Szenátus ülését az elnök vagy az őt helyettesítő alelnök nyitja meg.

(2) Az elnöknek két titkár asszisztál, akik közül egyik általában a többséget képviseli, a másik pedig az ellenzéket.

(3) A viták megkezdése előtt az üléselnöknek be kell jelentenie, hogy megvan-e a kvórum, és jóváhagyásra a Szenátus plénuma elé terjeszti a napirendet és a tevékenységi programot.

121. cikk – (1) A Szenátus a szenátorok többségének jelenlétében fogad el törvényeket, határozatokat, indítványokat és más politikai jellegű aktusokat.

(2) Szavazás előtt a parlamenti csoportok vezetői kérhetik a Szenátus elnökétől, hogy ellenőrizze, megvan-e az üléskvórum.

(3) Abban az esetben, ha nincs meg a törvényes kvórum, a Szenátus elnöke felfüggeszti az ülést és bejelenti a munkálatok újratekzésének napját és óráját.

122. cikk – A Szenátus elnöke vezeti a vitát, felügyel a szabályzat betartására és a rend fenntartására az üléssteremben.

123. cikk – (1) Az általános vita megkezdése előtt a titkárok összeállítják a felszólásra feliratkozó szenátorok jegyzékét.

(2) A szenátorok a jegyzékre való feliratkozás sorrendjében szólalnak fel, amikor a Szenátus elnöke megadja a szót.

(3) A Kormány képviselői szót kaphatnak a vita bármely szakaszában, vagy valahányszor kéri. Ugyanazon joggal rendelkeznek az érdemi jelentés tekintetében megkeresett bizottságok képviselői is.

124. cikk – A Szenátusban felszólaló személyek a szónoki emelvénnyel vagy a külön erre a célra felállított mikrofonoktól beszélnek; senki sem szólalhat fel, ha az elnök nem adja meg a szót.

125. cikk – (1) Az üléselnöknek vagy valamely parlamenti csoport vezérének jogában áll javasolni a Szenátusnak a felszólalások időtartamának korlátozását vagy a tárgyalások berekesztését, a viták folyásától függően.

(2) Az (1) bekezdésben említett javaslatokat a jelen levő szenátorok szótöbbségével fogadják el.

126. cikk – (1) A Szenátus elnöke bármikor szót ad valamely szenátornak, hogy ez válaszoljon a reá vonatkozó személyes érdekű kérdésre, korlátozva az e célra szánt időt.

(2) Az (1) bekezdés előírásai alkalmazandók abban az esetben is, amelyben procedurális aspektusokra vonatkozóan kérnek szót.

127. cikk – (1) A felszólaló szenátorok és más személyek kötelesek kizárólag a vita tárgyát képező azon kérdésre hivatkozni, amely vonatkozásában felszólalásra iratkoztak, és betartani a parlamenti deontológia szabályait. Ellenkező esetben az elnök figyelmezteti őket és, ha nem alkalmazkodnak, visszavonja tőlük a szót.

(2) Tilos a felszólalók és a teremben levő szenátorok közötti párbeszéd.

128. cikk – Az elnök rendreutasítja a szenátorokat, akik zavarják a tárgyalások menetét. Az elnök megszakíthatja az ülést, ha a rendzavarás tovább tart, és a kvestorok révén elrendelheti azon személyek kizárását a teremből, amelyek bármely módon akadályozzák a Szenátus munkálatainak normális lebonyolítását.

129. cikk – (1) A Szenátus üléseinek a vitáit mágneses szalagra és gyorsírással rögzítik.

(2) A sztenogramokat közlik Románia Hivatalos Közlönyének II. Részében, a titkos ülésekkel kapcsolatosak kivételével, amelyek a különtörvények tekintetében alkalmazott eljárást követik.

(3) A szenátoroknak joguk van felülvizsgálni a sztenogram pontosságát ennek a mágneses szalaggal való összevetésével, az ülés időpontjától számított legfeljebb 3 napon belül, a Hivatalos Közlöny II. Részében való közzététel előtt.

7. CIKKELY

A szavazási eljárás

130. cikk – A törvényeket, határozatokat, egyszerű indítványokat és egyéb aktusokat a Szenátus, szavazással fogadja el.

131. cikk – (1) A nyílt szavazatot nyilvánosan kézfelemeléssel, felállással, névsorolvasással vagy elektronikus formában fejezik ki. Az alkotmányos törvények esetében a nyílt szavazat leadható levelezés formájában is, az Alkotmányt felülvizsgáló bizottság szabályzatával megállapított feltételek között.

(2) A kézfelemeléssel vagy felállással végzett szavazás jelentése a következő: mellette, ellene vagy tartózkodás. Az eredményeket a titkárok állapítják meg és közlik az elnökkel. A Szenátus elnöke vagy valamely parlamenti csoport vezére kérheti a szavazatok újbóli megszámlálását.

(3) A név szerinti szólítással való szavazás a következők szerint bonyolítandó le: az elnök megmagyarázza a szavazás tárgyát és a „mellette”, „ellene” és „tartózkodás” szavak értelmét; a titkárok egyike felolvassa a szenátorok családi és utónevét, mindegyik szenátor a „mellette” vagy az „ellene” vagy „tartózkodik” szóval válaszol. A névsorolvasás befejezése után megismétlik azoknak a szenátoroknak a családi és utónevét, akik első alkalommal nem válaszoltak.

(4) Az elektronikus szavazás a „mellette”, az „ellene” vagy a „tartózkodás” szavazatot képviselő valamely kontaktus bekapcsolásával történik. Az elektronikus szavazás eredményét a Szenátus elnökének elrendelésével írják ki. Műszaki hiba esetén a szavazást meg kell ismételni. Ha a hiba továbbra is fennáll, az esetnek megfelelően rá kell térni a többi szavazási módszerre. A szavazókártyát nem lehet átruházni.

(5) A nyílt elektronikus szavazás esetén bármely parlamenti csoport kérésére kibocsátandó egy jegyzék, amely a szavazás eredményeit tartalmazza. Ebben az esetben a listát közlik a Szenátus honlapján.

132. cikk – (1) A titkos szavazás a tisztségekbe való megválasztás vagy kinevezés esetén szavazólappal, a törvények, határozatok vagy indítványok megszavazása esetén golyókkal vagy elektronikus szavazással történik.

(2) A szavazólappal történő titkos szavazás esetén, a szavazatok leadása a Szenátus főtitkárának gondoskodásából berendezett szavazófülkékben történik.

(3) A szavazáskor a szavazólapba bejegyzik a jelölt sorszámát, családi és utónevét, a tisztséget, amelyre pályázik és, az esetnek megfelelően, a parlamenti csoportot, amelynek tagja.

(4) A szenátor „mellette” szavaz akkor, ha a szavazólapon érintetlenül hagyja az óhajtott személy családi és utónevét; „ellene” szavaz akkor, ha törli az illető személy családi és utónevét. A szavazólapokat urnákba helyezik.

(5) Azok a szavazólapok, amelyek nem felelnek meg a bemutatott mintának, nem rendelkeznek az ellenőrző pecséttel, és amelyeken a jelöltek családi és utónevét érintetlenül hagyták, ezáltal meghaladva a választás vagy kinevezés tárgyát képező tisztségek számát, semmisnek nyilvánítandók.

133. cikk – Amennyiben e szabállyal nem állapítottak meg egy bizonyos kötelező szavazási eljárást, ezt a Szenátus határozza meg, az elnök vagy bármely szenátor javaslatára.

134. cikk – (1) Amennyiben valamely tisztségbe való megválasztáshoz vagy kinevezéshez nem valósul meg a szükséges szavazatszám, a szavazás újrakezdendő a sajátos szabályozások szerint. Egyenlő szavazatok esetén az eljárás megismétlődő.

(2) Nyílt szavazás esetén az elnök csak azután szavaz, miután a többi szenátor leadta szavazatát.

(3) Szavazás folyamán nem nyújtanak felszólalási jogot.

(4) A szavazás eredményének kihirdetése után a parlamenti csoportok megmagyarázhatják szavazásuk módját, egyetlen, legfeljebb három perces beavatkozással.

135. cikk – (1) A szavazólappal vagy golyók használatával történő titkos szavazás esetén szavazatszámoló és igazolóbizottság létesül, amely feloleli minden parlamenti csoport képviselőjét.

(2) A golyók használatával vagy a szavazólapokkal való szavazás esetén az eredmények megállapítása a szavazatszámoló és igazolóbizottság kiállította jegyzőkönyvvel történik.

136. cikk – (1) Az alkotmányos törvények a szenátorok legalább kétharmados többségi szavazatával fogadandók el.

(2) Az organikus törvények és a Szenátus szabályzatára vonatkozó határozatok a szenátorok többségi szavazatával fogadandók el.

(3) A rendes törvények és a törvényhozási folyamat alatt hozott határozatok a jelen levő szenátorok többségi szavazatával fogadandók el.

(4) Az alkotmányos törvények és az organikus törvények esetében, ha az elnök a szavazás előtt megállapítja, hogy a szenátorok jelenléte nem biztosítja a szavazáshoz szükséges kvórumot, elnapolja a szavazást, megállapítva annak lebonyolítási napját és óráját. A szavazás újabb elnapolása nem lépheti túl az Alkotmányban a törvény elfogadására előírt határidőt.

(5) Amennyiben e szabályzat nem rendelkezik másként, a Szenátus többi aktusa vagy az általa foganatosított intézkedések, az érdemben megkeresett bizottság jelentését is ideértve, a jelen levő szenátorok többségi szavazatával fogadandók el.

(6) A szavazás előtt az üléelnök saját kezdeményezésre vagy egy parlamenti csoport kérésére, kérheti a kvórum névsorolvasással vagy a titkárok általi megszámlálással való ellenőrzését. A szavazati jogukat nem gyakorló, de a teremben levő szenátorok beszámítandók a kvórum szabályszerű megállapításakor.

(7) Ha az ülésteremben nincs jelen a szenátorok többsége, az elnök elhalasztja a szavazást a törvényes kvórum megvalósulásáig.

137. cikk – (1) A záró szavazás a szabályozás egészére vonatkozik.

(2) A záró szavazásra sor kerülhet e célra szentelt ülésen, a törvénytervezet vagy a törvényjavaslat véglegesítésének sorrendjében.

138. cikk – (1) A szavazás ellen csakis valamely parlamenti csoport vezére emelhet kifogást, közvetlenül a szavazás eredményének a Szenátus elnöke általi bejelentése után. A kifogás tekintetében a Szenátus dönt, a jelen levő szenátorok szótöbbségével. A kifogást egyetlen szónok támaszthatja alá, méltányos időtartam alatt, és ellenvetések esetén egyenlő időtartamra szót kaphat egy-egy szónok, minden egyes parlamenti csoport részéről.

(2) A kifogás elfogadása a szavazás jog szerinti megismétlését eredményezi.

139. cikk – (1) A tisztségbe való kinevezéseket, a kinevezések igazolását vagy véleményezését, amelyekre az Alkotmánynak és a törvénynek megfelelően a Szenátus illetékes, megvitatásra a Szenátus elé terjesztik a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottság jelentése alapján.

(2) A bizottság a jelentés elkészítése érdekében megvizsgálja a kinevezésekre, igazolásokra vagy véleményezésekre irányuló javaslatokat, és jogosult meghallgatásra hívni a jelölteket.

(3) A jelölteket meghívják a jelentés plénum általi megvitatására is, a Szenátus pedig elhatározhatja azoknak plénum előtti meghallgatását.

8. CIKKELY

***A törvény elutasítására,
újából megvizsgálására és kihirdetésére vonatkozó eljárás***

140. cikk – A Szenátus által először megkeresett ház minőségben elfogadott vagy elutasított törvénytervezeteket és törvényjavaslatokat aláírja a Szenátus elnöke, és a Képviselőházhoz terjesztik, döntéshozatali ház minőségben. A Kormányt értesíteni kell erről.

141. cikk – (1) A Szenátus, először megkeresett ház minőségében, 45 napon belül határoz az illetékességébe tartozó törvénytervezetek és törvényjavaslatok tekintetében. A törvénykönyvek és egyéb kivételes komplexitású törvények esetében a határidő 60 nap. A sürgősségi kormányrendelet felett a Szenátus, a benyújtást követő 30 napon belül dönt.

(2) Az (1) bekezdésben említett határidők túllépése esetén úgy tekintendő, hogy a törvénytervezet vagy törvényjavaslatot elfogadták, a kezdeményezője által beterjesztett formában. Ebben az esetben az elfogadást a Szenátus plénumában kimondják, a törvénytervezet vagy törvényjavaslatot pedig, a Szenátus elnökének aláírásával ellátva, a Képviselőházhoz küldik, végleges elfogadás céljából.

(3) A (2) bekezdésben említett esetekben, ha jelentést fogadtak el, és véleményezést vagy módosító indítványt adtak, ezeket csatolják a törvénytervezethez vagy törvényjavaslatához, dokumentációs anyagként.

142. cikk – (1) Abban az esetben, ha a Szenátus döntéshozó ház minőségben módosítások nélkül elfogadott a Képviselőháztól kapott valamely törvénytervezet vagy törvényjavaslatot, ezt a Szenátus elnöke aláírja, az Alkotmánybíróság megkeresésére való jog gyakorlása érdekében benyújtják a Szenátus főtitkárához, és elküldik a Képviselőházhoz a kihirdetéssel kapcsolatos alakiságok teljesítésére.

(2) A törvényt csak azokon a napokon lehet benyújtani a Szenátus főtitkárához, amelyeken a Szenátus plénumban dolgozik, és ugyanazon a napon a szenátorok tudomására kell hozni plenáris ülés keretében való ismertetéssel vagy az ülésteremben levő hirdetőtáblán való keltezett és igazolt kifüggesztéssel. A szenátorok, a törvény szerint gyakorolhatják az Alkotmánybíróság megkeresésére vonatkozó jogukat.

143. cikk – (1) Abban az esetben, ha a Szenátus, mint először megkeresett ház, olyan előírást fogad el, amely az Alkotmány rendelkezései szerint döntéshozatali illetékességébe tartozik, az előírás véglegesen elfogadottnak tekintendő, ha a Képviselőház is hozzájárulását adta. Ellenkező esetben, csak az illető előírás tekintetében a törvényt visszatérítik a Szenátushoz, amely gyorsított eljárással véglegesen dönt.

(2) Az (1) bekezdésnek a törvény visszatérítésére vonatkozó előírásai megfelelőképpen alkalmazandók abban az esetben is, ha a Szenátus, döntéshozatali ház minőségben olyan előírást fogad el, amely tekintetében a döntéshozatali illetékesség a Képviselőházé, mint először megkeresett ház.

144. cikk – Abban az esetben, ha a Szenátus elutasít a Képviselőház által előzőleg elutasított törvénytervezetet vagy törvényjavaslatot, az elutasítás végleges, a törvénytervezetet vagy a törvényjavaslatot pedig ugyanazon parlamenti ülészak folyamán nem lehet újabb vitára bocsátani.

145. cikk – (1) A Románia újraközzétett Alkotmánya 146. cikke a) pontjának megfelelően megállapított alkotmányellenességi esetekben a Szenátus újból megvizsgálja az illető előírásokat, hogy összhangba hozza az Alkotmánybíróság döntésével. A Szenátus a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottság jelentése alapján tárgyal.

(2) A jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottság jelentésének javaslatokat kell tartalmaznia az alkotmányelleneseknek nyilvánított szövegek összhangba hozására az Alkotmánybíróság döntésével. A bizottság jelentését a 101-106. cikk előírásai szerint vitatják meg. A Szenátus jóváhagyásával a jelentés megvitatását követően a törvény szövegében elvégzik a szükséges törvényhozás-technikai korrelációkat.

(3) A Románia újraközzétett Alkotmánya 146. cikke b) pontjának megfelelően, a nemzetközi szerződésekkel vagy egyezményekkel kapcsolatban felhozott alkotmányellenességi kifogás esetén a parlamenti eljárást megszakítják, és az Alkotmánybíróság döntésének közzététele után kezdik újra.

(4) A Románia újraközzétett Alkotmánya 146. cikke b) pontjának megfelelően megállapított alkotmányellenességi esetekben a Szenátus nem ratifikálhatja az alkotmányellenesnek nyilvánított nemzetközi szerződést vagy egyezményt.

(5) A Románia újraközzétett Alkotmánya 147. cikke (1) bekezdésének megfelelően megállapított alkotmányellenesség esetén az alkotmányelleneseknek nyilvánított rendelkezések jogi hatálya az Alkotmánybíróság döntésének közzétételétől számított 45. napon megszűnik, ha ezen időszakban az esetnek megfelelően a Parlament vagy a Kormány nem hozza összhangba az alkotmányellenesnek nyilvánított szöveget az Alkotmány előírásaival. Ezen intervallumban az alkotmányellenesnek nyilvánított előírások jog szerint fel vannak függesztve.

(6) Az (5) bekezdés előírásai megfelelőképpen alkalmazandók abban az esetben is, ha kinyilvánították a Szenátus szabályzatában foglalt előírások alkotmányellenességét.

(7) Az alkotmányelleneseknek nyilvánított rendelkezések újbóli megvizsgálását az először megkeresett ház végzi.

146. cikk – (1) Abban az esetben, ha Románia Elnöke a kihirdetés előtt kéri a Szenátus által elsőnek elfogadott valamely törvény újbóli megvizsgálását, e kérés legfeljebb 30 napos határidőn belül a Szenátus napirendtervezetébe foglalandó.

(2) A törvénynek Románia Elnöke kérésén alapuló újbóli megvizsgálása a törvényhozási eljárás betartásával történik.

147. cikk – Az Alkotmánynak megfelelően a két ház együttes ülésén elfogadott törvények tekintetében, az újratárgyalást, szintén együttes ülésen kell lebonyolítani, a Képviselőház és a Szenátus együttes ülései szabályzatának megfelelően.

148. cikk – A Képviselőház megszámozza a Parlament által elfogadott törvényeket, a kihirdetésük sorrendjében, és közzététel céljából elküldi Románia Hivatalos Közlönyéhez.

9. CIKKELY

A kormánytagok vád alá helyezésének eljárása

149. cikk – A Szenátusnak jogában áll kérni a kormánytagok vád alá helyezését a miniszteri felelősségről szóló, újraközzétett, utólagosan módosított és kiegészített 115/1999. számú törvény rendelkezései szerint.

150. cikk – (1) A vitára valamely állandó bizottság által a 76. cikk feltételei között végzett ankét nyomán, vagy egy vizsgálóbizottság által készített jelentés alapján kerül sor. Ha a miniszternek szenátor minősége van, a kérést, megvizsgálás céljából a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottsághoz küldik, amely a legrövidebb idő alatt jelentést készít és a Szenátus elé terjeszti.

(2) A bizottság jelentését elsőbbséggel kell a napirendtervezetre venni.

(3) A határozatot, a szenátorok szavazattöbbségével fogadják el.

151. cikk – Ha a Szenátus elhatározza valamely kormánytag vád alá helyezésének kérelmezését, a Szenátus elnöke az igazságügyi miniszterhez fordul, a bűnüldözésnek a törvény szerinti megkezdése iránti kérelemmel. Úgyszintén értesíti erről Románia Elnökét, az illetőnek tisztségéből való esetleges felfüggesztése céljából.

152. cikk – A 151. cikkben említett esetben a 116. - 135. cikk rendelkezései megfelelőképpen alkalmazandók.

III. FEJEZET

Indítványok, kérdések, interpellációk, tájékoztatások, petíciók

1. CIKKELY

Egyszerű indítványok

153. cikk – (1) Az egyszerű indítvány a Szenátus álláspontját fejezi ki egy bizonyos bel- vagy külpolitikai kérdésben, vagy, az esetnek megfelelően, interpelláció tárgyát képező valamely kérdéssel kapcsolatban.

(2) Az egyszerű indítványt a szenátorok legalább egynegyede kezdeményezheti.

(3) Az egyszerű indítványt a Szenátus jogi aktusainak megfelelően kell összeállítani, és az tartalmazza a megindokolást és a rendelkező részt. Az indítványt a Szenátus plénumban ülésézekor, az üléselelnökhöz kell benyújtani.

154. cikk – (1) Valamely egyszerű indítvány megvitatásának lezárásáig az aláírók nem kezdeményezhetnek ugyanazon kérdésre vonatkozó más indítványt.

(2) A 153. cikkben foglalt feltételeknek eleget tevő egyszerű indítványok átvétele után, a Szenátus elnöke azonnal közli azokat a Kormánnyal, és a plénum tudomására hozza, majd elrendeli a Szenátus székhelyén való kifüggesztésüket és a szenátorok számára való kiosztásukat.

155. cikk – (1) A Szenátus elnöke kitüzi az egyszerű indítvány megvitatásának időpontját, amely nem haladhatja meg az indítvány benyújtásától számított 6 napos határidőt, étesítve a Kormányt a kitűzött időpontról.

(2) A Szenátus elnöke nem terjeszti elő vitára a 153. cikkben előírt követelményeknek eleget nem tevő egyszerű indítványokat és azokat sem, amelyek a bizalmatlansági indítványra sajátos finalitást céloznak, a Szenátus előtt bemutatva döntésének indokait.

(3) Külpolitikai kérdésekre vonatkozó egyszerű indítványokat csakis a külpolitikai bizottság véleményezésének kíséretében és a Külügyminisztérium megkérdezésével terjesztetik megvitatásra. E feltétel az egyszerű indítvány benyújtásától számított 3 napos határidőn belül teljesítendő.

156. cikk – (1) Az egyszerű indítvány feletti vita megkezdése után, az azt aláíró szenátorok nem vonhatják vissza az indítványhoz való csatlakozásukat.

(2) Az előterjesztett egyszerű indítvánnyal kapcsolatban nem lehet módosító javaslatot tenni.

(3) A vita, az egyszerű indítványnak a Szenátus plénumában való szavazásra bocsátásával zárul.

(4) Egyetlen egyszerű indítvány sem bocsátható szavazásra a megvitatása előtt.

157. cikk – (1) Az egyszerű indítványt a 116-129. cikkben foglalt rendelkezéseknek tiszteletben tartásával vitatják meg, és a szenátorok titkos többségi szavazatával fogadják el.

(2) A Szenátus által elfogadott egyszerű indítványok közzéteendők Románia Hivatalos Közlönyének I. Részében, és kötelezőek a Kormány és ennek tagjai, valamint a többi érintett személy számára.

2. CIKKELY

Kérdések

158. cikk – (1) A szenátorok kérdéseket intézhetnek a Kormányhoz, a miniszterekhez vagy a közigazgatási szervek vezetőihez.

(2) A kérdés egyszerű válaszkérés arra, hogy valamely tény igaz, valamely információ pontos, a Kormány vagy a többi közigazgatási szerv hajlandó közölni a Szenátussal a kért iratokat vagy információkat vagy, ha Kormány szándékában áll határozatot hozni egy meghatározott kérdésben.

159. cikk – A Szenátus plénumában nem intézhetők személyes vagy magánérdekű problémákra vonatkozó kérdések, a bíróság előtt tárgyalás alatt levő peres ügyekre vonatkozó kérdések, vagy amelyek sérthetik a tárgyalás alatt levő ügyek megoldását, amelyek kizárólag jogi vagy technikai tanácsadás elnyerésére irányulnak, illetve köztisztiséget be nem töltő személyek tevékenységére vonatkoznak.

160. cikk – (1) A szenátorok kérdéseiket intézhetik szóban vagy írásban, és jogosultak kérni, hogy a választ szóban a Szenátus plénuma előtt vagy írásban kapják meg.

(2) A kérdéseket a parlamenti csoporton keresztül a Szenátus által kijelölt titkárhoz kell benyújtani írásos formában, legkésőbb csütörtök 10 óráig.

(3) A kérdéseket a Szenátus által kijelölt titkár benyújtásuk sorrendjében iktatja.

(4) A kérdésnek egy szerzője van, egy szenátor pedig egy hét leforgása alatt két kérdésnél többre nem jogosult.

(5) Csütörtök folyamán a kérdéseket a parlamenti kapcsolatok miniszteréhez továbbítják, megjegyezve a kérdés típusát és azt, hogy milyen választ kér a szenátor.

(6) Sürgős problémák jelentkezése esetén a szenátor az e tevékenységre rendeltetett ülés keretében is megfogalmazhatja kérdését, a válaszára pedig a következő heti speciális ülésen kerül sor.

161. cikk – (1) A szóbeli kérdéseket szerzőik a Szenátus plénuma előtt legtöbb egy percnyi időben teszik fel. A szóbeli válasza a kérdés feltevését követően kerül sor, s a válasz legfeljebb három percig tart. A kérdés szerzője pontosításokkal vagy kommentárokkal beavatkozhat, anélkül, hogy meghaladná a két percet, a replikára adott választ pedig ugyanazon időintervallumban kell megadni. Az illető kérdéssel kapcsolatban több beavatkozásra már nem kerül sor. Valamely szóbeli kérdésre adandó válasz alaposan megindokolt esetekben a következő hétre halasztható.

(2) Abban az esetben, ha a személy, akihez a kérdést intézték nincs jelen, a választ a következő heti ülésen adják. A Szenátus elnöke tájékoztatja a miniszterelnököt az elnapolt válaszokról.

(3) A szóbeli válaszokat az írásos kérdésekre a kérdések kimerülése után adják. Azokra a kérdésekre, amelyekre szóbeli választ kértek, nem válaszolnak, ha a kérdést intéző szenátor nincs jelen a teremben.

(4) Az írásos választ legfeljebb 15 napon belül el kell küldeni a szenátornak.

(5) A kérdéseket és válaszokat belefoglalják az ülés sztenogramjába és ezzel együtt közlik Románia Hivatalos Közlönyének II. Részében. Azokat a kérdéseket, amelyekre nem kaptak választ, közlik a miniszterelnökkel és minden rendes ülészak végén közzéteszik Románia Hivatalos Közlönyének II. Részében.

3. CIKKELY *Interpellációk*

162. cikk – (1) Az interpelláció egy vagy több szenátor vagy egy parlamenti csoport által a Kormányhoz vagy valamely kormánytaghoz intézett kérelem, amellyel magyarázatot kérnek a Kormány politikájáról a bel- vagy külpolitikai tevékenysége fontos kérdéseiben.

(2) Az interpellációkat írásban eszközlik, rámutatva ezek tárgyára és indokaira, bármiféle kifejtés nélkül, és a Szenátus kijelölt titkárához nyújtják be.

163. cikk – (1) Az interpellációkat benyújtásuk sorrendjében beírják egy külön regiszterbe, és kifüggesztik a Szenátus székhelyén.

(2) Az interpellációt a szerző ismerteti nyilvános ülésen, majd a Szenátus elnöke a miniszterelnökhöz továbbítja.

(3) Az állandó büro az interpellációk és a kérdések ismertetésére és megvitatására kitűzi a hét egyik napját.

(4) A Kormány és ennek minden egyes tagja legfeljebb két héten belül köteles válaszolni az interpellációkra. Nyomós okok miatt a Szenátus legfeljebb 3 hetes határidőt tűzhet ki.

164. cikk – (1) Az interpellációk megvitatására szánt ülésen 3 percre szót adnak az interpellálónak, majd 5 percre az interpellált személynek. Ha az interpellációra adott válasz replikát vált ki, a fenti sorrendben és időtartammal lehet felszólalni. A Szenátus elnöke korlátozhatja a felszólalásokat.

(2) A Kormányhoz intézett interpellációkra vonatkozó válaszokat a miniszterelnök vagy képviselője ismerteti. A kormánytagokhoz intézett interpellációkra vonatkozó választ a miniszter vagy, az esetnek megfelelően, valamely államtitkár ismerteti.

(3) Az interpellációkra szánt teljes időt parlamenti csoportokra osztják, arányuknak megfelelően.

165. cikk – A Szenátus az interpelláció tárgyát képező kérdéssel kapcsolatos álláspontjának kifejezésére indítványt fogadhat el, a 153-157. cikk előírásainak betartásával.

4. CIKKELY *A Szenátus és a szenátorok tájékoztatása*

166. cikk. – (1) A Szenátus elnöke információkat és dokumentumokat kérhet a Kormánytól és a többi közigazgatási szervtől a tevékenységük felett gyakorolt parlamenti ellenőrzés keretében.

(2) A parlamenti bizottsági elnökök kérhetik az (1) bekezdésben említett szervektől a tevékenységi területük tekintetében szükséges információkat és dokumentumokat.

(3) Minden egyes szenátor az említett információkat és dokumentumokat a Szenátus elnöke vagy a bizottsági elnökök közvetítésével jogosult kérni.

(4) Az információ kérése kötelező abban az esetben, ha valamely törvénykezdeményezés maga után vonja az állami költségvetés vagy az állami társadalombiztosítási költségvetés előirányzatainak módosítását.

(5) Az (1) bekezdésben említett hatóságok kötelesek legfeljebb 10 napos határidőn belül választ adni. Kivételes helyzetekben, ha a válasz megadásához kiegészítő adatok szükségesek, azok kötelesek írásos nyilatkozattal kijelenteni, hogy a közérdek nem teszi lehetővé számukra a válasz időbeni megadását, és 30 napot meg nem haladó pótlólagos határidőt kérnek. Amennyiben az előírt határidőre a hatóságok nem adnak választ az érdekelt szenátor kérésére, a Szenátus elnöke vagy, az esetnek megfelelően a bizottság elnöke kérheti a Szenátus plénumába való meghívásukat.

(6) Az előbbi bekezdésekben említett kérésekre vonatkozó válaszok indokolatlan megtagadása, az esetnek megfelelően jogi felelősséget von maga után, a törvény szerint. A Szenátus elnöke az érdekelt szenátor kérésére megkeresheti az illetékes hatóságokat.

167. cikk – (1) Abban az esetben, ha a kért információk vagy dokumentumok a törvénynek megfelelően államtitkokra vonatkoznak, a Kormány tájékoztatja erről a Szenátust, a Szenátus pedig titkos ülésen dönt.

(2) A kapott iratokat tanulmányozásuk után visszaszolgáltatják az illető szervnek.

5. CIKKELY *Folyamodványok*

168. cikk – (1) Bárkinek joga van folyamodványt intézni a Szenátushoz. A folyamodványokat írásban és aláírva kell benyújtani, a folyamodó vagy a folyamodók egyike lakóhelyének a megjelölésével.

(2) A folyamodványokat benyújtásuk sorrendjében bejegyzik a Szenátus általános regiszterébe, bejegyezve az iktatószámot, a folyamodó család- és utónevét, lakóhelyét és a kérelem tárgyát.

169. cikk – (1) A beiktatott folyamodványokat a Szenátusnak az elnök által kijelölt egyik alelnöke megoldásra eljuttatja a folyamodvány tárgya szerint illetékes állandó bizottsághoz vagy azokhoz a szenátorokhoz, akikhez személyesen intézték.

(2) A Szenátus bármely tagja tudomást szerezhet valamely folyamodvány tartalmáról azon bizottság elnökéhez fordulva, amelynek azt kiosztották.

(3) A szenátornak, akihez a folyamodványt intézték, megoldás végett el kell küldenie azt az illetékes közhatósághoz.

170. cikk – (1) A bizottság eldönti, melyek a halaszthatatlan folyamodványok, azonnal megkeresve az illetékes közhatóságokat, és minden esetben tájékoztatja a folyamodvány előterjesztőjét a szorgalmazott megoldásról. A többi folyamodvány tekintetében a bizottság az iktatásuktól számított legfeljebb 10 napon belül eldönti, hogy azokat elküldi-e valamely illetékes közhatósághoz, avagy lezárja. Különleges esetekben a folyamodvány tárgyát képező kérdést a Szenátus elé terjesztik.

(2) A megkeresett közhatóságok legfeljebb 30 napos határidőn belül kötelesek írásban tájékoztatni a Szenátust az elfogadott megoldásról.

(3) Az elfogadott megoldást a folyamodó tudomására hozzák.

(4) A visszaélések kivizsgálásával, a korrupció leküzdésével és a beadványokkal foglalkozó bizottság negyedévenként jelentést terjeszt az állandó bíró elé az átvett folyamodványokról és megoldási módjukról; ugyanazt a jelentést a Szenátus plénuma előtt is bemutatják minden egyes ülésnek elején.

(5) A jelentésben említést tesznek azokról a megoldásokról, amelyeket a közhatóságok rendeltek el a megoldásra hozzájuk irányított folyamodványok tekintetében.

6. CIKKELY
Politikai nyilatkozatok

171. cikk – (1) Az állandó büro minden hét egyik ülésnapján időt szán a szenátorok politikai nyilatkozataira vagy más természetű beavatkozásaira.

(2) A szenátorok politikai nyilatkozatai vagy más természetű beavatkozásai saját nevükben vagy a parlamenti csoport nevében kerülnek kifejezésre.

(3) Tartalmuktól függően a szenátorok politikai nyilatkozatai vagy más természetű beavatkozásai válaszadási jogot adhatnak az érintett szenátorok, parlamenti csoportok és hatóságok számára.

(4) Amikor a szenátorok politikai nyilatkozatainak vagy más természetű beavatkozásainak tematikája vagy tartalma a Kormány tevékenységére és politikájára vonatkozik, a megfelelő sztenogram-kivonatot a parlamenti kapcsolatokért felelő miniszterhez továbbítják.

IV. FEJEZET
A szenátor státusa

1. CIKKELY
Parlamenti mentelmi jog

172. cikk – (1) A szenátorok parlamenti mentelmi jogot élveznek, mandátumgyakorlásuk teljes időtartamára.

(2) A parlamenti mentelmi jog célja a szenátorok szólásszabadságának garantálása és ezek védelmezése az önkényes vagy zaklató bírósági nyomozás ellen.

(3) A szenátorok nem vonhatók jogi felelősségre a mandátumgyakorlásuk során kifejezett szavazatokért vagy politikai véleményekért.

(4) Románia újraközzétett Alkotmányának 72. cikke alapján a szenátorok ellen nyomozás folytatható, és vád alá helyezhetők olyan cselekményekért, amelyeknek nincs közük a mandátumgyakorlásuk során leadott szavazataikhoz vagy kifejezett politikai véleményeikhez, de nem vethetők alá motozásnak, nem vehetők őrizetbe vagy nem tartóztathatók le a Szenátus – meghallgatásukat követő – beleegyezése nélkül. A nyomozást és a vád alá helyezést csak a Legfőbb Semmítő- és Ítélszék melletti Ügyészség végezheti. Az ítélezési illetékesség a Legfelsőbb Semmítő- és Ítélszéké.

(5) Tettenéreses bűncselekmény esetén a szenátorok őrizetbe vehetők és motozásnak alávetetők. Az igazságügyminiszter késedelem nélkül értesíti a Szenátus elnökét az őrizetbe vételről és a motozásról. Amennyiben a Szenátus megállapítja, hogy nincs ok az őrizetbe vételre, azonnal elrendeli az említett intézkedés visszavonását.

(6) A bűnügyi vagy kihágási vád alá helyezés engedélyezésére vonatkozó kérelmet, valamint az őrizetbe vételre, letartóztatásra vagy motozásra vonatkozót az igazságügyminiszter intézi a Szenátus elnökéhez.

(7) A Szenátus elnöke a kérelmet nyilvános ülésen a szenátorok tudomására hozza, majd megvizsgálás végett azonnal a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottsághoz küldi, amely megállapítja, hogy annak célja a szenátornak a tisztség gyakorlásától való elvonása volt, vagy sem. A bizottság határozatát a tagjai többségének titkos szavazatával fogadják el.

(8) A Szenátus állandó büroja a bizottság jelentését, alaposan megindokolva, a benyújtásától számított 15 napos határidőn belül, megvitatásra és jóváhagyásra a plénum elé terjeszti.

(9) Az őrizetbe vételi, letartóztatási és motozási kérelmeket elsőbbséggel tűzik napirendre.

173. cikk - A Szenátus titkos szavazással dönt a kérelem tekintetében, tagjainak többségi szavazatával.

2. CIKKELY

Érdek-összeütközések, összeférhetlenségek megállapítása és más tilalmak

174. cikk – (1) A szenátorok saját felelősségükre érdekn nyilatkozatot nyújtanak be az általuk gyakorolt mandátummal vagy köztisztséggel kapcsolatosaktól eltérő tisztségeikről és tevékenységeikről.

(2) *Érdek-összeütközés* alatt az a helyzet értendő, amikor a szenátornak az Alkotmány és más jogszabályok szerint reá háruló feladatkör tárgyilagosa ellátását befolyásoló, vagyoni természetű személyes érdeke van.

(3) Az érdekn nyilatkozatba foglalandó tisztségek és tevékenységek az alábbiak:

a) egyesületek, alapítványok vagy más, nem kormány szerv szervezetek vagy politikai pártok keretében betöltött tisztségek;

b) javadalmazott szakmai tevékenységek;

c) gazdasági társaságoknál betöltött részvényes vagy társult minőség, a bankoknál vagy más hitelintézményeknél, biztosító és pénzügyi társaságoknál betöltött ideértve.

(4) Azok a szenátorok, akik a gyakorolt mandátummal vagy tisztséggel kapcsolatosaktól eltérő, más tisztségeket nem teljesítenek, illetve egyéb tevékenységet nem fejtenek ki, nyilatkozatot nyújtanak be erről.

175. cikk – (1) Az érdekn nyilatkozatot a mandátum igazolása vagy, az esetnek megfelelően a tisztségbe való kinevezés időpontjától számított 15 napos határidőn belül nyújtják be.

(2) Az érdekn nyilatkozatot aktualizálják, valahányszor a 174. cikk (3) bekezdése szerint abba kötelezően bevezetendő változások következnek be. Az aktualizálást a tisztségek vagy a tevékenységek kezdetének, módosulásának vagy megszűnésének időpontjától számított 30 napos határidőn belül hajtják végre.

176. cikk – (1) Az érdekn nyilatkozatok nyilvánosak, és azokat a Szenátus főtitkárához nyújtják be.

(2) Az érdekn nyilatkozatot megindokolatlanul be nem nyújtó szenátorok nevét közzéteszik a Szenátus Internet-honlapján.

(3) Az érdekn nyilatkozatok nyilvántartását a Szenátus főtitkáránál őrzött, érdekn nyilatkozatok könyvének nevezett, külön regiszterben vezetik.

177. cikk – (1) A szenátor minőség összeférhetetlen bármely közhatósági tisztség gyakorlásával, a kormánytag tisztség kivételével.

(2) *A szenátor minőséggel összeférhetetlen közhatósági tisztségek* alatt a miniszteri tisztséggel azonosított közigazgatási tisztségek értendők, az államtitkár, helyettes államtitkár, és a Kormánynak vagy a minisztériumoknak alárendelt szakszervek keretében tevékenykedő államtitkár tisztség, az Elnöki Hivatal tisztségei, a Parlament és a Kormány munkaapparátusának tisztségei, a minisztériumok, a többi közhatóság és intézmények sajátos vezető tisztségei, a helyi tanácsos és megyei tanácsos, a prefektus és alprefektus, és a prefektúrák saját apparátusához tartozó többi vezető tisztség, a területi közigazgatási egységek polgármestere, alpolgármestere és titkára tisztség, a minisztériumok és a többi területi közigazgatási szervek decentralizált közszolgálatának és saját apparátusának, illetve a megyei tanácsok és a helyi tanácsok közszolgálatának vezető és végrehajtó tisztségei, valamint azon tisztségek, amelyek a törvény szerint nem engedik meg az azokat betöltő személyeknek, hogy választásokon jelöltessék magukat.

(3) A szenátor minőség úgyszintén összeférhetetlen a következőkkel:

a) elnök, alelnök, igazgató, igazgatótanácsi tag vagy cenzor tisztség gazdasági társaságoknál, a bankokat, hitelintézeteket, biztosító és pénzügyi társaságokat is ideértve, valamint közintézményeknél;

b) az a) pontban említett gazdasági társaságok részvényesi közgyűlésének vagy társultjai közgyűlésének elnöke vagy titkára tisztség;

c) az állam képviselője tisztség, az a) pontban említett gazdasági társaságok közgyűlésében;

d) önállóan gazdálkodások, országos társaságok menedzsere vagy igazgatótanácsi tagja tisztség;

e) a természetes személy kereskedő minőség;

f) valamely gazdasági érdekcsoport tagja minőség;

g) a valamely idegen államtól kapott megbízatáson alapuló köztisztség, a Románia által részes félként aláírt egyezményekkel és megállapodásokkal előírtak kivételével.

(4) Az (1)-(3) bekezdésben említettektől eltérő más összeférhetetlenségeket, organikus törvénnyel állapítják meg.

178. cikk – A szenátorok tisztséget tölthetnek be, vagy tevékenységet fejthetnek ki az oktatás, a tudományos kutatás és az irodalmi-művészeti alkotás területén, valamint törvénnyel előírt más területen.

179. cikk – (1) A szenátor, aki a 177. cikkben említett összeférhetetlenségi helyzetek valamelyikében található, lemond a szenátori mandátummal összeférhetetlen tisztségekből, az összeférhetetlenség bekövetkezésétől számított 10 napos határidőn belül.

(2) A szenátor, aki az (1) bekezdésben említett határidő letelte után továbbra is összeférhetlenségi helyzetben van, lemondottnak tekintik a szenátor tisztségéből. A lemondást a Szenátus plénumának tudomására hozzák, és közzéteszik Románia Hivatalos Közlönyének I. Részében.

180. cikk – A megüresedett helyet a párt, politikai alakulat vagy ezek szövetségének jegyzékén szereplő közvetlenül következő póttag foglalja el, ha a mandátum igazolásának időpontjáig a párt vagy politikai alakulat, amelynek az illető jelöltje volt, írásban igazolja, hogy kötelékeibe tartozik. A póttag megválasztásának törvényességéről a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottság jelentést terjeszt a Szenátus elé.

181. cikk – A 179. cikk (1) bekezdésében említett határidőn belül, a szenátornak írásban be kell jelentenie a Szenátus állandó büroijánál, a törvénnyel meghatározott összeférhetlenségekbe illeszkedő bármely tevékenységét.

182. cikk – A szenátor tevékenységében a mandátuma gyakorlásának időtartama során bekövetkezett változásokat az állandó büro tudomására kell hozni, írásban, a megjelenésüktől számított legfeljebb 10 napon belül.

183. cikk – (1) Az összeférhetlenségi eseteket megvizsgálás végett a jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottsághoz küldik, amely jelentést készít. A bizottság javaslatait a Szenátus hagyja jóvá, tagjai többségi szavazatával.

(2) Ha a szenátor a bizottság megkeresése után megszüntette az összeférhetlenséget, e tényállást ülési jegyzőkönyvbe-foglalással veszik tudomásul, ilyen eseteket pedig nem vezetnek be a bizottság jelentésébe.

184. cikk – A 177.-183. cikkben említett eseteket a Szenátus főtítkárnál tartják nyilván.

185. cikk – (1) A méltóság- és tisztséggyakorlásukkal kapcsolatban álló szimbólumok, szenátorok általi magán érdekű használata tilos.

(2) Tilos a szenátor minőség kísérte névhasználat vagy ennek megengedése valamely román vagy idegen gazdasági vállalkozó, valamint valamely belföldi vagy idegen kereskedelmi termék bármely formában történő reklámozására.

(3) Tilos a szenátor közképének, nevének, aláírásának profitkeltő tevékenységekre vonatkozó, bármely formájú reklámozásra való használata, vagy ennek megengedése, jótékonyság célját szolgáló ingyenes reklámozás kivételével.

(4) A szenátoroknak tilos a feladatkörük gyakorlásával kapcsolatban szerzett, nem nyilvános információ saját vagy mások hasznára történő, közvetlen vagy közvetett használata vagy kihasználása.

(5) A szenátorok 15 napos határidőn belüli vagyonebejelentésre kötelesek, a törvénynek megfelelően.

3. CIKKELY

A szenátori mandátum gyakorlása

186. cikk – (1) A szenátorok a Szenátus törvényes összeülésének időpontjától gyakorolják mandátumukat, igazolásuk és eskütételük feltételével.

(2) A Szenátus törvényes létrehozása után minden egyes szenátor – az ünnepi ülésre összeült Szenátus plénuma előtt – leteszi az ország és a nép iránti hűségesküt:

„Hűséget esküszöm hazámnak, Romániának.

Esküszöm, hogy tiszteletben tartom az Alkotmányt és az ország törvényeit.

Esküszöm, hogy megvédem a demokráciát, az állampolgárok alapvető jogait és szabadságait, Románia szuverenitását, függetlenségét, egységét és területi integritását.

Esküszöm, hogy becsülettel és hűséggel teljesítem a nép által rám bízott mandátumot.

Isten engem úgy segítse!”.

A hűségeskü a vallásos formula nélkül is letehető, ez az esküt bevezető „Becsületemre és lelkiismeretemre esküszöm” formulával helyettesíthető.

187. cikk – (1) Az igazolás után a szenátornak, a tisztsége gyakorlásának idejére, a Szenátus elnöke által aláírt szenátustagi igazolványt bocsátanak ki.

(2) A szenátoroknak ugyanakkor, a népképviselői minőségüket igazoló sajátos jelvényük lesz és azt jogukban áll viselni mandátumuk gyakorlásának egész idején. A jelvény mintáját az állandó büro állapítja meg, az előállítási költségei pedig a Szenátus költségvetéséből viselendők.

(3) A szenátor mandátumának megszűnése után emléktárgyként megőrizheti az igazolványt és a jelvényt.

(4) Mandátumuk gyakorlása idején a szenátorok és családtagjai diplomata útleveleiben részesülnek.

188. cikk – (1) A szenátor minőség megszűnik az újonnan megválasztott Szenátus törvényes összeülésének időpontjában, valamint lemondás, a választójog elvesztése, összeférhetlenség vagy elhalálozás esetén.

(2) Abban az esetben, ha egy szenátor lemond, a Szenátus a mandátum megüresedésére vonatkozó határozatának Románia Hivatalos Közlönye I. Részében való közzétételéig visszavonhatja lemondását akkor, ha az öt jelölő alakulat listáján utána következő jelöltet a plénum nem igazolta.

189. cikk – (1) A szenátori mandátum gyakorlása céljából, a választókerületekben minden egyes szenátor számára egy-egy szenátorirodát szerveznek, melynek besorolt személyzete a Szenátus apparátusához tartozó szenátori irodavezetőből, titkárból és gépkocsivezetőből áll.

(2) A szenátori irodák személyzetét az illető szenátorok javaslatára a Szenátus főtitkára alkalmazza, meghatározott időtartamú munkaszerződéssel.

(3) E tevékenység teljesítésének idejére az alkalmazott személyzetet szolgálati érdekből kihelyezettnek vagy, az esetnek megfelelően, áthelyezettnek tekintik, a munkaügyi jogszabályok feltételei között.

(4) A szenátori iroda személyzetének munkaszerződése a szenátor kérésére szűnik meg vagy, amennyiben a mandátum címzettje elveszti szenátori minőségét, az új címzett által kért időpontban.

190. cikk – (1) A szenátorok a törvény szerinti pénzjárandóságokat kapják.

(2) A havi juttatásban és a többi járandóságban a szenátorok mandátumuk gyakorlásának megkezdésétől, mandátumuk megszűnéséig részesülnek.

191. cikk – A szenátori mandátum gyakorlásának időtartamára az illető munkaszerződését felfüggesztik, azon esetek kivételével, amikor az állandó büro másként dönt, a Szenátus kérésére és az egység, valamint a Szenátus jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazoló bizottságának véleményezésével.

4. CIKKELY

Szabadság, hiányzás, lemondás

192. cikk – Egyetlen szenátor sem hiányozhat igazolatlanul a Szenátusnak vagy annak a bizottságnak az üléseiről, amelynek tagja, vagy a szenátori mandátum teljesítéséhez kapcsolódó többi sajátos tevékenységről.

193. cikk – (1) Szabadság megbetegedéssel kapcsolatos, vagy személyes érdeket képező okokból adható.

(2) A betegszabadságot orvosi bizonyítvány alapján adják.

(3) Személyes érdekből egy ülészak ideje alatt legfeljebb 8 napi szabadság adható a juttatás kifizetésével, ezt meghaladó időszakra pedig fizetés nélküli szabadság, amely egészében vagy részekben

vehető ki. A 4 napig terjedő szabadságokat a Szenátus elnöke, a 4 napnál hosszabb időtartamúakat pedig az állandó büro hagyja jóvá.

(4) Minden egyes személyes érdekű szabadságkérésre a Szenátus egyik titkárnak fel kell jegyeznie az illető szenátor által letöltött szabadságnapok számát.

194. cikk – (1) A szenátorok lemondhatnak az elnökhöz, írásban intézett kérelemmel.

(2) A Szenátus elnöke nyilvános ülésen megkérdezi az illető szenátort, hogy kitart-e a lemondás mellett, és ha ez igenlően válaszol, vagy a válaszára nem jelenik meg az ülésen, bár értesítették, az elnök megüresedettnek nyilvánítja a helyet.

5. CIKKELY

Parlamentari deontológia; szabálysértések és szankciók

195. cikk – Fegyelmi kihágást képeznek a szenátorok által elkövetett következő cselekmények, ha a törvény szerint nem minősülnek bűncselekményeknek:

a) a szenátor kötelezettségeire vonatkozó, az Alkotmányban és a képviselők és szenátorok jogállásáról szóló törvényben foglalt rendelkezések megszegése;

b) a hűségeskü megszegése;

c) a Szenátus szabályzatában foglalt előírások be nem tartása;

d) a szenátori mandátum visszaéléses gyakorlása;

e) valamely parlamenti taggal vagy más tisztségviselővel szemben tanúsított sértő vagy rágalmozó magatartás plenáris, bizottsági vagy büro üléseken vagy ezeken kívül, de a szenátori mandátum gyakorlásával kapcsolatban;

f) ismételt igazolatlan hiányzás a Szenátus munkálatairól.

196. cikk – A parlamenti deontológia megsértését a következőkkel büntetik:

a) figyelmeztetés;

b) rendreutasítás;

c) szómegvonás;

d) az ülésteremből való eltávolítás az ülés időtartamára;

e) nyilvános intés, írásban.

197. cikk – (1) A 195. cikkben, illetve a 196. cikk a)-d) pontjaiban foglalt szabálysértéseket és szankciókat az üléselnök vagy, az esetnek megfelelően, a szenátori bizottság elnöke állapítja meg és alkalmazza.

(2) A 196. cikkben említett szankciók nem akadályozhatják meg a szavazati jog gyakorlását.

198. cikk – (1) A Szenátus elnöke mielőtt rendre utasítana egy szenátort, felkéri, hogy vonja vissza vagy magyarázza meg azt a szavát, amely incidenst szült, és amely az intézkedés alkalmazását vonná maga után.

(2) Ha az illető kifejezést visszavonták, vagy sajnálatosnak minősítették, vagy ha annak a magyarázatát az elnök vagy az érintett szenátor kielégítőnek találja, az intézkedés már nem alkalmazandó.

(3) Abban az esetben, ha a szenátor a rendreutasítása után is folytatja e szabályzat megsértését, az elnök megvonhatja tőle a szót, ha pedig továbbra is kitart, kiutasítja a teremből.

199. cikk – (1) A bizottsági üléseken a rend fenntartása céljából a bizottságok elnökei a Szenátus elnökével azonos jogokat élveznek és alkalmazhatják a 196. cikk a)-d) pontjaiban foglalt intézkedéseket.

(2) Abban az esetben, ha valamely szenátor súlyos szabálysértéseket követ el, a bizottság elnöke felfüggeszti az ülést, és az esetet a Szenátus elnökének tudomására hozza, aki az állandó büro elé terjeszti azt.

200. cikk – (1) A 196. cikk e) pontjában említett szankció alkalmazását kiváltó szabálysértéseket a Szenátus jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazolási bizottsága állapítja meg, valamely szenátusi parlamenti csoport vagy valamely szenátor megkeresésére. A megkeresést a Szenátus elnökéhez intézik.

(2) A jogi, kinevezési, fegyelmi, mentelmi és igazolási bizottság a Szenátus elnöke által előterjesztett megkeresést a bizottságnál való iktatástól számított 30 napos határidőn belül oldja meg. A bizottság megoldását a jelen levő tagok többségi szavazatával fogadják el, titkos ülésen.

(3) A bizottság jelentését azonnal a Szenátus állandó büroja elé terjesztik, az ügy iratcsomójával együtt.

(4) Az állandó büro az ügy iratcsomója kísérete jelentés átvétele időpontjától számított 7 napos határidőn belül megoldja az ügyet. Az állandó büro határozatát a Szenátus plenumának nyilvános ülésen mutatják be.

(5) A Szenátus állandó bürojának határozata ellen a kérelmező vagy a szankcionált szenátor, óvást emelhet, az értesítéstől számított 15 napos határidőn belül.

(6) Az óvást a Szenátus plénuma a jelen levő szenátorok többségi szavazatával oldja meg, az iktatásától számított 30 napos határidőn belül, titkos ülés keretében.

(7) A Szenátus plenumának az óvás tekintetében meghozott határozata jogerős és végrehajtható, és plenáris ülésen hozzák köztudomásra.

201. cikk – A 196. cikk e) pontjában foglalt előírásokra támaszkodó fegyelmi szankcióval sújtott szenátor, a szankció jogerőssé válása időpontjától számított 3 hónapig, nem képviselheti a Szenátust belföldi és külföldi kapcsolataiban.

202. cikk – A 196. cikkben foglalt szankciókat minden egyes szabálysértés tekintetében külön-külön alkalmazzák, és aritmetikailag halmozzák.

V. FEJEZET

A Szenátus ügyosztályai

203. cikk – (1) A Szenátus ügyosztályait a Szenátus főtitkára vezeti, akinek a főtitkárhelyettes segít.

(2) A főtitkárt és a főtitkárhelyettest a Szenátus nevezi ki a törvényhozási ciklus időtartamára, az állandó büro javaslatára.

(3) A főtitkár és a főtitkárhelyettes visszahívható az állandó büro vagy legalább 30 szenátor javaslatára. Visszahívásra vonatkozó javaslat egyetlen egyszer tehető egy rendes ülésszak alatt.

(4) A főtitkár fő hitelutalványozó és feladatkörének ellátása során rendeleteket bocsát ki.

204. cikk – (1) A Szenátus az állami költségvetés megvitatása előtt hagyja jóvá saját költségvetését, és az állami költségvetésbe foglalása érdekében a Kormány elé terjeszti. Saját költségvetésének végrehajtását a Szenátus plénuma hagyja jóvá, a Szenátus kvestorai általi ellenőrzést követően.

(2) A Szenátus szállítóeszközökkel való ellátmányozását és azok felhasználási módját, valamint a protokoll-költségeket az állandó büro által jóváhagyott szabályokkal állapítják meg, az évi költségvetéssel előirányzott összegek erejéig.

205. cikk – (1) Szenátusi, bizottsági munkálatok, és a Szenátus ügyosztályai által kifejtett egyes tevékenységek céljaira egyes külmunkatársak igénybe vételét az állandó büro hagyja jóvá.

(2) A külmunkatársak a törvény által megállapított keretek közötti juttatását az együttműködés kedvezményezettje javasolja és kifizetésüket a Szenátus főtitkára rendeli el.

VI. FEJEZET

Átmeneti és záró rendelkezések

206. cikk – (1) Amennyiben a Szenátus, Románia újraközzétett Alkotmánya 155. cikkének (1) bekezdésében említett feltételek között, a Képviselőház által elfogadottól eltérő szerkesztésben fogad el törvénytervezetet vagy törvényjavaslatot, a Szenátus elnöke, a Képviselőház elnökével egyetértésben egyeztető eljárást kezdeményez. Azonos módon járnak el abban az esetben is, amikor a Képviselőház fogad el a Szenátus által elfogadottól eltérő szerkesztésű törvénytervezetet vagy törvényjavaslatot.

(2) E célból az állandó büro 7 szenátort javasol a Szenátusnak, a 45. cikkben említett elvek tiszteletben tartására törekedve.

(3) A Szenátus által a jelen levő szenátorok többségének nyílt többségi szavazatával meghatározott szenátorok, a Képviselőház által, saját szabályzata szerint kijelölt képviselőkkel együtt alkotják az egyeztető bizottságot.

(4) Az egyeztető ülések szabályszerű kvóruma csak akkor biztosított, ha a Szenátus egyeztető bizottsági tagja minőségű, legalább 4 szenátor jelen van.

207. cikk – (1) Az egyeztető bizottság a tervezetet utolsóként elfogadó háznak az érdemben megkeresett bizottsága elnökének összehívására ül össze, ennek székhelyén, és meghatározza a szabályokat a tevékenység lefolytatására, a jelentés bemutatásának határidejét is ideértve.

(2) A Szenátusnak az egyeztető bizottságban részt vevő képviselői a Képviselőház képviselőivel együtt illetékesek megvizsgálni és határozni a Képviselőház által elfogadott, a Szenátus által elfogadott szövegektől eltérő szerkesztések tekintetében, és e keretek között határozni az eltérő szerkesztések tekintetében, elfogadva vagy egyik, vagy a másik, vagy egy közös szöveget.

(3) Az egyeztető bizottság munkálatait felváltva vezeti az általa meghatározott valamelyik szenátor, illetve képviselő.

(4) Az egyeztető bizottság, tagjai többségének beleegyezésével határoz.

208. cikk – (1) Az egyeztető bizottság tevékenysége a jelentés benyújtásával egyidejűleg megszűnik.

(2) Az egyeztető bizottság jelentését a Szenátus napirendjére tűzik, a 84.-112. cikkben foglalt eljárás szerint vagy, az esetnek megfelelően, a parlamenti házak együttes üléseinek napirendjére, az együttes ülések szabályzatában foglalt eljárás szerint.

(3) Szavazásnak csakis az egyeztető bizottság által javasolt, a Szenátus által eredetileg elfogadottaktól eltérő megoldásokat vetik alá. Az egyeztető bizottság jelentését minden esetben az eljárás szerint hagyják jóvá, és a törvény végleges formájának elfogadásához szükséges szavazati többséggel.

(4) Amennyiben az egyeztető bizottság a meghatározott határidőn belül nem jut a vitában levő szövegekkel kapcsolatosan megegyezésre, vagy a házak valamelyike nem hagyja jóvá az egyeztető bizottság jelentését, a vitás szövegeket a két ház együttes ülésén való megvitatásra terjesztik, e gyűlések szabályzatának megfelelően.

209. cikk – Ha mindkét parlamenti ház elsajátítja a törvény szövegét, a bizottság által javasolt formában, a 140. cikk szerint járnak el.

210. cikk – E szabályzat alkotmányossága Alkotmánybírósági ellenőrzés tárgyát képezheti, a Szenátus elnökének, valamely parlamenti csoportnak vagy legalább 25 szenátornak a kérésére.

211. cikk – A 30.-32. cikk előírásait csakis a Románia Hivatalos Közlönyének I. Részében való közzétételtől számított 25 naptári nap letelte után helyezik alkalmazásba.

ROMÁNIA KORMÁNYÁNAK HATÁROZATAI

ROMÁNIA KORMÁNYA

HATÁROZAT

a lakosság számára központosított rendszereken át lakásfűtés és melegvíz-készítés céljaira leszállított hőenergia országos referencia árszintjének megállapításáról^{x)}

Tekintetbe véve a központosítottan előállított hőenergia-ellátással foglalkozó közszolgálatok szervezéséről és működéséről szóló, utólagosan módosított és kiegészített 73/2002. számú kormányrendelet előírásait,

Románia újraközzétett Alkotmányának 108. cikke, és az országos referencia ár bevezetéséről a lakosoknak központosított rendszeren át szállított hőenergia tekintetében, valamint a defavorizált

^{x)} Megjelent a Monitorul Oficial al României I. Részének 2005. október 20-i 938. számában.

lakossági kategóriák számára nyújtandó pénzsegélyekről szóló, a 382/2002. számú törvénnyel módosításokkal jóváhagyott, utólagosan módosított 162/1999. számú sürgősségi kormányrendelet 2. cikkének (1) bekezdése alapján, mely szerint „a hőenergia országos referencia árának szintjét az Országos Energiaszabályozási Hatóság javaslatára, kormányhatározattal állapítják meg”,

tekintetbe véve az Országos Energiaszabályozási Hatóságnak a Kormányhoz intézett javaslatát,

Románia Kormánya elfogadja ezt a határozatot.

1. cikk – A lakosság számára központosított rendszereken át, lakásfűtés és melegvíz-készítés céljaira leszállított hőenergia országos referencia árszintjét gigakalóriánkénti 107,50 lejben (RON) állapítják meg, amely a TVA-t is tartalmazza.

2. cikk – E határozat hatályba lépése időpontjában, hatályát veszti a lakosság számára központosított rendszeren át, lakásfűtés és melegvíz-készítés céljaira leszállított hőenergia országos referencia árszintjének megállapításáról szóló, a Monitorul Oficial al României I. Részének 2004. július 30-i 689. számában közzétett 1155/2004. számú kormányhatározat.

CĂLIN POPESCU TĂRICEANU
MINISZTERELNÖK

Ellenjegyzí:

Iuliu Winkler

a kereskedelemért felelő miniszter,
a gazdasági és kereskedelmi miniszter helyett

Nicolae Opriş

az Országos Energiaszabályozási Hatóság elnöke

Gheorghe Barbu

munkaügyi, társadalmi szolidaritási és
családügyi miniszter

Anghel Andreescu

államtitkár,

a közigazgatási és belügyminiszter helyett

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

közpénzügyi miniszter

Bukarest, 2005. október 18.

1254. szám.

MEGJEGYZÉS: E szám a Monitorul Oficial al României I. Részének 2005. évi 920., 938. és 948. számából tartalmaz kivonatokat. Értelmezés tekintetében jogi hatálya csak a román nyelvű szövegnek van.

OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

Románia Hivatalos Közlönye magyar nyelvű kiadásának 2005. évi előfizetési díja hagyományos hordozón 9 480 000 lej, negyedévenként 2 370 000 lej.

Előfizetéseket felvesznek a következők:

- COMPANIA NAȚIONALĂ POȘTA ROMÂNĂ – S.A. - a postahivatalok révén
- RODIPET S.A. - valamennyi fiókja révén
- INTERPRESS SPORT – S.R.L. - București, str. Hristo Botev nr. 6
(telefon/fax: 3138507; 3138508; 3138509)
- PRESS EXPRES – S.R.L. - Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9
(telefon/fax: 2210537; 0745133712)
- MT PRESS IMPEX – S.R.L. - București, Bd. Basarabia nr. 256
(telefon/fax: 2554815; 2554816)
- INFO EUROTRADING – S.A. - București, Splaiul Independenței nr. 202A
(telefon/fax: 3163058)
- ACTA LEGIS – S.R.L. - București, Str. Banul Udrea nr. 10
(telefon/fax: 4119179)
- CURIER PRESS – S.R.L. - Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7
(telefon/fax: 0268/470596)
- MIMPEX – S.R.L. - Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1
(telefon/fax: 0254/719243)
- CALLIOPE – S.R.L. - Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36
(telefon/fax: 0244/514052, 0244/514801)
- ASTOR-MED – S.R.L. - Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc.C, ap.2
(telefon/fax: 0232/279176, 0232/258427)
- ART ADVERTISING – S.R.L. - Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr.7, bl.C1, sc.C, mezanin II
(telefon: 0250/735475, 0744/509099)
- ZIRKON MEDIA – S.R.L. - București, str. Călin Ottoi, nr. 29
(telefon: 2505277, 2502294, fax: 2505630)

Románia Hivatalos Közlönye elektronikus formában is megrendelhető, a nyomtatásával egyidejűleg e-mail-en továbbítandó PDF formátumban, amely az Acrobat Reader segítségével olvasható. Az elektronikus formára való előfizetési módról információkat kapnak a www.monitoruloficial.ro internet-honlapon, valamint a 021-4107731-es telefonszámon. Az előfizetési díj 120 EUR.

Szerkesztőségünk telefonszáma 021-3185123, e-mail címe pedig hk@ramo.ro.

KIADÓ: ROMÂNIA PARLAMENTJE – A KÉPVISELŐHÁZ

Regia Autonomă "Monitorul Oficial", Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română - S.A. – Sucursala "Unirea" București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie
 și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: hk@ramo.ro; marketing@ramo.ro,
 Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, Șoseaua Panduri nr.1,
 bl. P 33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33., 410.47.30, tel/fax 410.77.36 și 410.47.23.

Tiparul: Regia Autonomă "Monitorul Oficial"

5 948368 050334